

UCHWAŁA Nr 56
Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 26 lutego 2021 roku

w sprawie ustalenia programu studiów kierunku filozofia dla poziomu studiów pierwszego stopnia – licencjackich o profilu ogólnoakademickim

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 roku, poz. 85 ze zm.), na wniosek Dziekana Wydziału Humanistycznego, pozytywnie zaopiniowany przez Radę Edukacyjną, Senat Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, zwany dalej Senatem, uchwała, co następuje:

§ 1

1. Senat ustala program studiów kierunku filozofia dla poziomu studiów pierwszego stopnia - licencjackich z 6 - semestralnym okresem nauki o profilu ogólnoakademickim, stanowiący załączniki 1-3.
2. Program studiów, o którym mowa w ust. 1 obowiązuje od cyklu kształcenia 2021/2022.
3. Dziekan Wydziału Humanistycznego dostosuje organizację procesu kształcenia do wymagań określonych w programie studiów, o którym mowa w ust. 1.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Rektor
dr hab. Jerzy A. PRZYBOROWSKI, prof. UWM

Efekty uczenia się dla kierunku filozofia

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscypliny naukowej: filozofia (100%).
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia - licencjackie, 6 semestrów/180 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 6.**
5. **Absolwent:** jest przygotowany do podejmowania różnorodnych aktywności zawodowych i odgrywania ról społecznych wymagających wysokiej sprawności intelektualnej w zakresie konceptualizacji, zastosowania, analizowania, syntetyzowania oraz oceniania informacji w aspekcie spełniania przez nie kryteriów prawdziwości, rzetelności, precyzji, dowodliwości i bezstronności. Posiada uporządkowaną wiedzę w zakresie, m.in.: warsztatu naukowego i metodologii pracy badawczej, historii filozofii europejskiej, głównych działów i dyscyplin filozoficznych, takich jak: ontologia, gnoseologia, antropologia filozoficzna, etyka, estetyka, logika oraz teoria argumentacji, umiejętność intelektualnej samoobrony przed manipulacją i kontrolą, werbalnymi i pozawerbalnymi technikami manipulacji, związanymi z generowaniem ogromnych ilości informacji, zarówno prawdziwych i istotnych, jak i nieważnych, niepewnych i fałszywych. Dysponuje poszerzoną wiedzą oraz umiejętnościami w zakresie poprawnego rozumowania, rozpoznawania technik manipulacji, fałszywych, stereotypowych lub krzywdzących założeń, prezentacji własnego punktu widzenia w sposób precyzyjny, logicznie ustrukturyzowany oraz potrafi uczciwie oceniać cudze argumenty. Wiedza i umiejętności absolwenta odpowiadają na jedną z najważniejszych trosk współczesnego świata, wyrażaną zarówno przez liderów korporacji, polityków, jak i intelektualistów w pytaniu o to, jak funkcjonować w sytuacji powszechnego posługiwania się nieprawdą. Jest uczciwy, dociekliwy, wyróżnia się intelektualną elastycznością, bezstronnością oraz konsekwencją i rozwagą w wydawaniu sądów, cechuje go odwaga i nonkonformizm. Ma wiedzę i umiejętności w zakresie technologii informacyjnych, podstaw przedsiębiorczości oraz kompetencje językowe na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Ukończenie studiów filozoficznych ukierunkowanych na myślenie krytyczne daje możliwości zatrudnienia w instytucjach kultury, urzędach państwowych, fundacjach, bankach i instytucjach oświatowych, redakcjach mediów wszystkich rodzajów, wydawnictwach, przedsiębiorstwach branży reklamowej, Public Relations, instytucjach usługowych oraz w jednostkach, w których wymagana jest umiejętność analitycznego i syntetycznego myślenia w rozwiązywaniu problemów zawodowych, łatwość dostosowywania się do nowych sytuacji i ról zawodowych, umiejętność argumentacji, przekonywania, negocjowania. Może podejmować samodzielną działalność gospodarczą i prowadzić ją w wybranej przez siebie dziedzinie.
- 5.1. **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych/ dyscyplinie naukowej filozofia	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
H/FA_P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA6_WG01	źródła myślenia filozoficznego, jego przedmiot oraz teoretyczne i praktyczne znaczenie filozofii
		KA6_WG02	podstawową terminologię filozoficzną w języku polskim oraz wybranym języku obcym
		KA6_WG03	szczegółowe zagadnienie związane z wybraną dyscypliną nauk humanistycznych
		KA6_WG04	teorię i metodologię badań naukowych w wybranej dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów
		KA6_WG05	zagadnienia, poglądy oraz stanowiska w zakresie: historii filozofii, logiki, ontologii, epistemologii, antropologii filozoficznej oraz etyki
		KA6_WG06	poglądy i ich uzasadnienie wybranych klasycznych filozofów na podstawie samodzielnej lektury ich pism
		KA6_WG07	podstawowe metody myślenia i strategie argumentacyjne właściwe dla filozofii
		KA6_WG08	podstawowe metody interpretacji tekstu filozoficznego oraz kulturowego
		KA6_WG09	miejsce i znaczenie filozofii w relacji do nauk szczegółowych
H/FA_P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji	KA6_WK01	związki między refleksją filozoficzną a zjawiskami kulturowymi i społecznymi
	podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności	KA6_WK02	podstawy prawne i organizacyjne oraz zasady etyczne obowiązujące w instytucjach prowadzących działalność zawodową, związaną z kierunkiem studiów
		KA6_WK03	podstawowe zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego

	przemysłowej i prawa autorskiego	KA6_WK04	zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości oraz ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej, związanej z kierunkiem studiów
	podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA6_WK05	dylematy otaczającego świata i ich oddziaływanie na projektowanie swojego rozwoju zawodowego/znaczenie aktywności fizycznej na co dzień
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
H/FA_P6S_UW	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę - formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych 	KA6_UW01	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje potrzebne w pracy badawczej w filozofii przy użyciu odpowiednich i różnorodnych źródeł i sposobów
		KA6_UW02	dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze do rozwiązania złożonych problemów filozoficznych
		KA6_UW03	analizować, interpretować i umiejscawiać teksty filozoficzne i kulturowe w ogólnym kontekście
		KA6_UW04	analizować poglądy filozoficzne, wskazywać ich kluczowe założenia, tezy i argumenty
		KA6_UW05	zastosować w praktyce poznane podstawowe zasady myślenia logicznego oraz podstawowe sposoby argumentacji
		KA6_UW06	przeprowadzać kwerendę biblioteczną, wykorzystywać bazy danych, krytycznie odnosić się do prezentowanych treści, edytować tekst, sporządzać bibliografię i przypisy ze stosowną dbałością o prawa autorskie
H/FA_P6S_UK	<p>komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii</p> <p>brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich</p> <p>posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</p>	KA6_UK01	wskazywać związki między rozwojem idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturowymi
		KA6_UK02	odróżniać formy argumentacji, wygłaszać argumenty krytyczne i odpowiadać na krytykę; dyskutować oraz identyfikować kluczowe tezy, założenia, argumenty i wnioski
		KA6_UK03	brać udział w dyskusji, prezentować własne opinie, pomysły, wątpliwości i sugestie oraz formułować wnioski
		KA6_UK04	czytać ze zrozumieniem teksty filozoficzne i kulturowe
		KA6_UK05	przygotowywać prace pisemne z wykorzystaniem literatury filozoficznej
		KA6_UK06	porozumiewać się i czytać ze zrozumieniem teksty w języku obcym zgodnie z wymogami B2 Europejskiego Systemu Opisu

			Kształcenia Językowego
H/FA_P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	KA6_UO01	samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności badawcze
		Ka6_UO02	pracować zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego i osiągać wyznaczone przez niego cele
		KA6_UO03	pracować w zespole, przyjmując w nim różne role
		KA6_UO04	odpowiednio określać priorytety służące realizacji zaplanowanego przez siebie lub innych zadania
H/FA_P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	KA6_UU01	planować i realizować własne uczenie się przez całe życie w kontekście rozwoju zawodowego
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
H/FA_P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA6_KK01	krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności
		KA6_KK02	pozyskiwania informacji służących do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych poprzez zasięganie opinii ekspertów
		KA6_KK03	ciągłego dokształcania się, rozwoju zawodowego i kreatywności
H/FA_P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA6_KO01	akceptacji różnorodności kulturowej
		KA6_KO02	samodzielnego podejmowania i inicjowania prostych działań badawczych i świadomego użytkowania mediów
		KP6_KO04	angażowania się w działalność na rzecz interesu publicznego
		KA6_KO05	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur
H/FA_P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, – dbałości o dorobek i tradycje zawodu	KA6_KR01	przestrzegania uniwersalnych zasad i norm etycznych w działalności zawodowej, dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z zawodem
		KA6_KR02	odpowiedzialnego przygotowywania się do swojej pracy, projektowania i realizacji działań zawodowych związanych z kierunkiem studiów

7. Objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

H/FA_P6S – charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/ dyscyplinie filozofia dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem) – profil ogólnoakademicki
6 – studia pierwszego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) filozofia/ F
		3) historia/ H
		4) językoznawstwo/ J
		5) literaturoznawstwo/ L
		6) nauki o kulturze i religii/ KR
		7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżynierijsko-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC
		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ

4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I
		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filozofia

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia – licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I. 1. Język obcy I

Cel kształcenia: wprowadzenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B1 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia

I.1. Język obcy II

Cel kształcenia: rozwijanie wszystkich sprawności językowych (mówienie, czytanie, pisanie i słuchanie ze zrozumieniem); przygotowanie do posługiwania się językiem specjalistycznym; kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy w zakresie doskonalenia znajomości języka obcego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B1 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych; terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.1. Język obcy III

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych; terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.1. Język obcy IV

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych; terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.2. Technologie informacyjne w humanistyce

Cel kształcenia: nabycie umiejętności w zakresie poszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł oraz efektywnego posługiwania się technologiami informacyjnymi w nauce i pracy zawodowej, w tym w pracy tłumacza; rozwiązywanie problemów związanych z tworzeniem, modyfikowaniem, udostępnianiem i archiwizowaniem informacji; poznanie możliwości zastosowania narzędzi cyfrowych w procesie nauki języków obcych; wdrożenie do praktycznego stosowania technologii informacyjnych w obszarach wynikających ze specyfiki kierunku.

Treści merytoryczne: tworzenie i zaawansowane formatowanie dokumentów w edytorze tekstów, prezentacji multimedialnej, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych i programie pocztowym na przykładzie pakietu Ms Office; systemy przetwarzania informacji i efektywna organizacja zapisu,

przechowywania, archiwizacji i ochrony danych; narzędzia do podstawowej edycji grafiki, stron internetowych i cyfrowych wydruków; telekomunikacja komputerowa, praca grupowa i usługi chmur internetowych; przestrzeganie praw własności i licencji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię dotyczącą komputerów i oprogramowania; zasady komunikowania w środowisku cyfrowym, w tym: zaawansowane polecenia tworzenia, formatowania, zapisywania i modyfikowania plików w edytorze tekstu, arkuszu kalkulacyjnym, bazie danych, prezentacji multimedialnej, edytorze grafiki; zasady archiwizacji informacji, w tym korzystania z usług chmur internetowych; zasady korzystania z licencji i treści objętych prawami autorskimi oraz zagrożenia pracy w i sposoby zabezpieczeń.

Umiejętności (potrafi): przygotować i formatować dokumenty w programach pakietu Ms Office: edytorze tekstu, arkuszu kalkulacyjnym, prezentacji multimedialnej i bazie danych; chronić urządzenia i programy przed zagrożeniami z zewnątrz; aktywnie korzystać z narzędzi komunikacyjnych, narzędzi do pracy grupowej, usług online i chmur internetowych; pracować indywidualnie lub z zespołem; rozwijać swoje kompetencje cyfrowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pracy w środowisku cyfrowym; doceniania znaczenia wiedzy eksperckiej z zakresu technologii informacyjnych; poszanowania praw autorskich w środowisku cyfrowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.3. Przedmiot do wyboru I

Etyczne podstawy profesjonalizmu

Cel kształcenia: ukazanie istoty profesjonalizmu oraz wagi jego etycznych podstaw, uświadomienie słuchaczowi jakie moralne czynniki wpływają na duże umiejętności i wysoki poziom wykonywanej pracy.

Treści merytoryczne: w odniesieniu do filozofii pracy i etyki zawodowej zaprezentowana będzie analiza fenomenu profesjonalizmu, jego składowe oraz znaczenie w życiu społecznym. Ukazane zostanie, w jaki sposób profesjonalne podejście do wykonywanego zawodu pomaga rozwiązywać problemy, konflikty i dylematy moralne mogące pojawić się w pracy. Omówiona zostanie fundamentalna droga rozwoju profesjonalizmu w każdym podmiocie - od etyki czynów i zasad do etyki charakteru.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady profesjonalnego postępowania.

Umiejętności (potrafi): zastosować wiedzę z zakresu etyki i wykorzystać ją w analizie i rozwiązywaniu problemów pojawiających się w działaniach na płaszczyźnie zawodowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania refleksji i rozstrzygnięcia szeregu dylematów moralnych wynikających z podejmowanych działań zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Podstawy przedsiębiorczości

Cel kształcenia: przedstawienie elementarnej wiedzy z zakresu mechanizmu rynkowego i teorii cen pomagające zrozumieć funkcjonowanie rynku i mechanizmu gospodarowania oraz zapoznanie z podstawowymi formami i metodami prowadzenia własnej działalności gospodarczej.

Treści merytoryczne: teoria przedsiębiorczości i fundamenty przedsiębiorczości; zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej oraz źródła jej finansowania – co trzeba zrobić, aby być przedsiębiorcą? Mechanizm rynkowy i działanie rynku? Metody badania i analizy otoczenia rynkowego firmy - czego można dowiedzieć się z danych rynkowych? Ryzyko, niepewność i konkurencyjność firmy; dostrzeganie szans i zagrożeń; planowanie działalności –dlaczego zmienność otoczenia jest zagrożeniem i jednocześnie szansą? Marketingowe zarządzanie przedsiębiorstwem - nie ma biznesu bez klienta – skąd go wziąć/gdzie go szukać? E-biznes – nowe możliwości przed firmą i klientem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia z zakresu mechanizmu rynkowego i teorii cen oraz podstawowe formy i metody prowadzenia własnej działalności gospodarczej.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo posługiwać się odpowiednimi normami i regułami prawnymi, zawodowymi i moralnymi w celu rozwiązywania konkretnych problemów gospodarczych oraz analizować zjawiska społeczne i gospodarcze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.4. Przedmiot ogólnouczelniany I, II

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: animacja kultury studenckiej, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, ekonomia, prawo, prawo przedsiębiorców, socjologia, zdrowy styl życia i higiena człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.5. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie przez studenta własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia; przygotowanie studenta do świadomego uczestnictwa w kulturze fizycznej i działalności sportowo-rekreacyjnej jako ważnym elemencie prozdrowotnego stylu życia.

Treści kształcenia: gry i zabawy ruchowe; ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę ciała z wykorzystaniem przyrządów i przyborów; różne formy wyścigów z wykorzystaniem sprzętu sportowego; piłka siatkowa, ręczna, koszykówka, nożna, atletyka terenowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie kultury fizycznej oraz specyfikę wybranych dyscyplin sportowych; wpływ ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów na): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne i drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.6. Cyberprzestępczość i cyberbezpieczeństwo

Cel kształcenia: poznanie cyberprzestrzeni jako obszaru możliwego działania przestępczego, zagrożeń oraz rozwiązań w zakresie cyberbezpieczeństwa.

Treści merytoryczne: pojęcie cyberbezpieczeństwa. Kategorie przestępstw popełnianych w cyberprzestrzeni. Cyberprzemoc. Samobójstwa z inspiracji. Pedofilia. Seksting. Stalking. Przestępstwa przeciwko mieniu. Zagrożenia dla prywatności. Przestępstwa przeciwko własności intelektualnej. Szpiegostwo i inwigilacja w cyberprzestrzeni. Zagrożenia informacyjne (dezinformacja, trolling, manipulacja informacją). Hacking i cyberataki. Metody zwalczania cyberprzestępczości. Odpowiedzialność państwa za cyberbezpieczeństwo. Krajowy system cyberbezpieczeństwa. Działania służb specjalnych w zakresie zwalczania cyberzagrożeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu cyberprzestępczości oraz ochrony informacji o szczególnym statusie, znaczenie cyberbezpieczeństwa w funkcjonowaniu społeczeństwa, państwa i gospodarki, rozumie współczesne problemy cyberbezpieczeństwa, zakres działań systemowych ograniczających zagrożenia oraz mechanizmy funkcjonowania krajowego systemu cyberbezpieczeństwa.

Umiejętności (potrafi): zabezpieczyć się przed zagrożeniami w cyberprzestrzeni.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania wiedzy dotyczącej cyberzagrożeń i cyberbezpieczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

II.1. Wprowadzenie do filozofii

Cel kształcenia: wprowadzenie w specyfikę myślenia filozoficznego, w jego najważniejsze problemy i rozstrzygnięcia. Zaznajomienie z podstawową terminologią i stanowiskami filozoficznymi. Kształtowanie wyobrażenia otwartego charakteru najważniejszych pytań i pluralizmu dróg poszukiwania prawdy (w dyskusji). Rozwijanie rozumienia siebie i świata, umiejętności wolnego, krytycznego i twórczego myślenia.

Treści merytoryczne: źródła, wzorce oraz ukształtowanie historyczne dziedzin filozofowania, relacje pomiędzy dyscyplinami filozoficznymi, filozofią a religią i nauką, a także znaczenie filozofii dla kultury i światopoglądu. Wprowadzenie w podstawową terminologię filozoficzną oraz problematykę przede wszystkim ontologii, epistemologii i filozofii społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła myślenia filozoficznego; szczegółowe dyscypliny filozofii; okresy filozofii; elementarne pojęcia w zakresie ontologii, gnoseologii, aksjologii, antropologii filozoficznej, filozofii społecznej.

Umiejętności (potrafi): operować podstawową terminologią filozoficzną na poziomie podstawowym; określać podstawowe działy filozofii; wskazywać i na poziomie podstawowym porównywać przeciwstawne stanowiska filozoficzne; ilustrować historycznymi przykładami poszczególne poglądy filozoficzne; podejmować dyskusje na kanwie poznawanych stanowisk filozoficznych; samodzielnie przygotować krótkie wystąpienie i omawiać wybrane stanowisko filozoficzne; opisywać relacje między filozofią a naukami szczegółowymi i sztuką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): troski o samorozumienie, rozumienie świata i otwartości na nową wiedzę; docenienia postawy dialogicznej i umiejętności krytycznego myślenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2. Język obcy starożytny – język łaciński I

Cel kształcenia: wykształcenie umiejętności sprawnego posługiwania się łaciną klasyczną w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę nad oryginalnym tekstem źródłowym o tematyce filozoficznej z uwzględnieniem przekładu tego tekstu na język polski wraz z komentarzem.

Treści merytoryczne: tematyka obejmuje w zakresie gramatyki - fleksję i najważniejsze zjawiska składniowe łaciny klasycznej; w zakresie leksyki - klasyczną terminologię filozoficzną; w zakresie translatoryki – technikę tłumaczenia zarówno preparowanego, jak i oryginalnego tekstu łacińskiego o tematyce filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fleksyjne i składniowe łaciny klasycznej na poziomie umożliwiającym samodzielne tłumaczenie, analizę i interpretację tekstu oryginalnego o tematyce filozoficznej; podstawową terminologię filozoficzną w języku łacińskim; metody interpretacji tekstu filozoficznego w odniesieniu do tekstu źródłowego.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć z języka łacińskiego na język polski średnio trudny tekst filozoficzny; wyszukiwać, analizować i wykorzystywać informacje zawarte w tekście źródłowym; stosować poznaną terminologię filozoficzną; identyfikować kluczowe tezy i założenia w będących przedmiotem lektury łacińskich tekstach filozoficznych; posługiwać się leksykonami i słownikami łacińskimi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu języka łacińskiego w dalszym kształceniu i rozwoju; akceptowania znaczenie łacińskiej refleksji humanistycznej w kształtowaniu się i rozwoju tradycji i dziedzictwa kulturowego Europy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3. Język obcy starożytny – język łaciński II

Cel kształcenia: wykształcenie umiejętności sprawnego posługiwania się łaciną klasyczną w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę nad oryginalnym tekstem źródłowym o tematyce filozoficznej z uwzględnieniem przekładu tego tekstu na język polski wraz z komentarzem.

Treści merytoryczne: tematyka obejmuje w zakresie gramatyki - fleksję i najważniejsze zjawiska składniowe łaciny klasycznej; w zakresie leksyki - klasyczną terminologię filozoficzną; w zakresie translatoryki – technikę tłumaczenia zarówno preparowanego, jak i oryginalnego tekstu łacińskiego o tematyce filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fleksyjne i składniowe łaciny klasycznej na poziomie umożliwiającym samodzielne tłumaczenie, analizę i interpretację tekstu oryginalnego o tematyce filozoficznej; podstawową terminologię filozoficzną w języku łacińskim; metody interpretacji tekstu filozoficznego w odniesieniu do tekstu źródłowego.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć z języka łacińskiego na język polski średnio trudny tekst filozoficzny; wyszukiwać, analizować i wykorzystywać informacje zawarte w tekście źródłowym; stosować poznaną terminologię filozoficzną; identyfikować kluczowe tezy i założenia w będących przedmiotem lektury łacińskich tekstach filozoficznych; posługiwać się leksykonami i słownikami łacińskimi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu języka łacińskiego w dalszym kształceniu i rozwoju; akceptowania znaczenie łacińskiej refleksji humanistycznej w kształtowaniu się i rozwoju tradycji i dziedzictwa kulturowego Europy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4. Język obcy starożytny – język grecki

Cel kształcenia: wykształcenie umiejętności sprawnego posługiwania się greką klasyczną w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę nad oryginalnym tekstem źródłowym o tematyce filozoficznej z uwzględnieniem przekładu tego tekstu na język polski wraz z komentarzem.

Treści merytoryczne: tematyka obejmuje w zakresie gramatyki - fleksję i najważniejsze zjawiska składniowe greki klasycznej; w zakresie leksyki - klasyczną terminologię filozoficzną; w zakresie translatoryki – technikę tłumaczenia preparowanego tekstu greckiego o tematyce filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zjawiska fleksyjne i składniowe greki klasycznej na poziomie umożliwiającym samodzielne tłumaczenie, analizę i interpretację preparowanego tekstu o tematyce filozoficznej; podstawową terminologię filozoficzną w języku starogreckim; metody interpretacji tekstu filozoficznego w odniesieniu do tekstu źródłowego.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć z języka starogreckiego na język polski średnio trudny preparowany tekst filozoficzny; wyszukiwać, analizować i wykorzystywać informacje zawarte w tekście źródłowym; poprawnie stosować poznaną terminologią filozoficzną; identyfikować kluczowe tezy i założenia w będących przedmiotem lektury greckich tekstach filozoficznych; posługiwać się słownikami greki klasycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): praktycznego wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu języka starogreckiego w dalszym kształceniu i rozwoju; akceptowania znaczenia greckiej refleksji humanistycznej w kształtowaniu się i rozwoju tradycji i dziedzictwa kulturowego Europy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.5. Psychologia

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę współczesnej psychologii, jej najważniejszych problemów, koncepcji i strategii badawczych. Zaznajomienie z podstawową terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami.

Treści merytoryczne:

Wykład: wykształcenie podstawowych umiejętności w zakresie efektywnego podejmowania decyzji w sytuacjach społecznych, poznanie najważniejszych zdobyczy psychologii XX i XXI wieku, analiza merytoryczna i metodologiczna najważniejszych eksperymentów psychologicznych, praktyczne zastosowanie wiedzy psychologicznej.

Ćwiczenia: odpowiedź na pytanie czym jest psychologia, psychologia percepcji, osoba. Omówienie zagadnień: psychologii uczenia się, psychologii pamięci, emocji, motywacji, osobowości, inteligencji, podstaw psychologii społecznej, psychologii zaburzeń oraz psychologii zdrowia i radzenie sobie ze stresem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody badania, dziedziny, teorie i koncepcje współczesnej psychologii.

Umiejętności (potrafi): oceniać i poddać krytyce sytuacje społeczne z perspektywy mechanizmów psychologicznych, rozpoznać motywy zachowań ludzkich w codziennych sytuacjach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania krytycyzmu w kontekście wypowiedzi o psychice ludzkiej, doceniania umiejętności samooceny własnych kompetencji społecznych i psychicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.6. Logika I

Cel kształcenia: wyposażenie w elementarną terminologię logiczną; zapoznanie z klasycznymi rachunkami logicznymi (rachunek zdań, rachunek nazw, rachunek predykatów); wskazanie kryteriów oceny rozumowań oraz kształtowanie kompetencji logicznych, dyscypliny intelektualnej oraz krytycyzmu. Zapoznanie z forami oddziaływań językowych i pozajęzykowych, mających na celu zmianę postaw i wpłynięcie na podejmowanie decyzji. Wskazanie sposobów rozpoznawania tego rodzaju oddziaływań oraz form intelektualnej obrony przed manipulacją, demagogią i kłamstwem. Kształtowanie postawy krytycznej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie w zagadnienia, cele oraz strukturę logiki, przedstawienie elementów historii logiki. Omówienie kategorii syntaktycznych wyrażeń. Logiczne pojęcie zdania; zdania opisowe, oceniające i normatywne i ich status logiczny. Klasyczny rachunek zdań; język rachunku zdań; definicje funktorów prawdziwościowych; przekład wyrażeń języka naturalnego na symbole logiczne; określanie wartości logicznej zdań. Tautologie klasycznego rachunku zdań; metody sprawdzania tautologiczności formuł logicznych (metoda zero-jedynkowa, skrócona metoda zero-jedynkowa, metoda założeniowa, metoda aksjomatyczna). Wynikanie logiczne. Nazwy i ich rodzaje; relacje między zakresami nazw. Klasyczny rachunek nazw. Rodzaje zdań kategoriycznych; kwadrat logiczny; reguły przekształcania zdań kategoriycznych na zdania równoważne. Sylogistyka i jej tautologie; metoda diagramów Venna. Wprowadzenie do rachunku predykatów pierwszego rzędu (kwantyfikatorów). Wprowadzenie do teorii mnogości (zbiorów).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe klasyczne rachunki logiczne – rachunek zdań i rachunek nazw, cele logiki jako nauki, logiczny sens funktorów zdaniotwórczych oraz ich matrycowe definicje, możliwości i metody logicznej oceny wypowiedzi.

Umiejętności (potrafi): operować symboliką rachunku zdań, rachunku nazw, rachunku predykatów i teorii mnogości, przekładać zdania wyrażone językiem naturalnym na schematy tych rachunków i odwrotnie, operować metodą zerojedynkową (pełną i skróconą) oraz metodą założeniową badania formuł klasycznego rachunku zdań, określić relacje między zakresami nazw, posługując się adekwatną terminologią logiczną, badać wyrażenia klasycznego rachunku nazw metodą diagramów Venna; przekładać wypowiedzi wyrażone w języku naturalnym na formuły rachunku predykatów pierwszego rzędu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dbałości o logicznie precyzyjny sposób wypowiadania się i myślenia, wykazywania wrażliwości na logiczny sens i prawdę odbieranych komunikatów oraz krytycyzmu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.7. Logika II

Cel kształcenia: zapoznanie z forami oddziaływań językowych i pozajęzykowych, mających na celu zmianę postaw i wpłynięcie na podejmowanie decyzji. Wskazanie sposobów rozpoznawania tego

rodzaju oddziaływań oraz form intelektualnej obrony przed manipulacją, demagogią i kłamstwem. Kształtowanie postawy krytycznej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie w zagadnienia problematyki logiki nieformalnej. Charakterystyka myślenia krytycznego, języka i jego funkcji. Definiowanie i podział logiczny. Uzasadnianie i podział rozumowań. Przedstawienie warunków poprawnego zadawania pytań, błędów logicznych i językowych, zasad prowadzenia dyskusji, kłótni i sporów, mętności wypowiedzi, zasady ekonomii myślenia i wypowiadania się, argumentacji i perswazji, erystyki, komunikacji niewerbalnej, retoryki wizualnej, manipulacji i demagogii, kłamstwa, post-prawdy i fake news.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby definiowania, podziału logicznego, funkcje języka, rodzaje rozumowań, zasady poprawnego stawiania pytań, błędy logiczno-językowe, zasady ekonomii myślenia i wypowiadania się, prowadzenia dyskusji i sporów, nieuczciwe sposoby argumentowania oraz dyskursu erystycznego, kłamstwa, manipulacji i demagogii.

Umiejętności (potrafi): odróżnić argumentację prowadzoną poprawnie od argumentów zawierających błędy logiczne i językowe, rozpoznać dyskurs mający znamiona perswazji erystycznej, cechujący się intencjami manipulacyjnymi, zawierający treści demagogiczne oraz krytycznie ustosunkować się do odbieranych informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): angażowania się w życie społeczności, służąc swoimi krytyczno-analitycznymi umiejętnościami jej dobru i harmonijnemu funkcjonowaniu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.8. Historia filozofii starożytnej i średniowiecznej I

Cel kształcenia: przedstawienie źródeł filozofii, jej narodzin oraz kolejnych etapów rozwoju, tj. filozofia presokratejska (do sofistów włącznie), okres klasyczny (Sokrates; szkoły sokratyczne; Platon; Arystoteles), filozofia hellenistyczna (szkoły stoicka, epikurejska i sceptyczna) oraz filozofia na gruncie rzymskim. Ukazanie rozwoju filozofii w kontekście kulturowym, historycznym oraz literackim Starożytności.

Treści merytoryczne:

Wykład: ukazanie źródeł filozofii europejskiej, genezy myślenia i dyskursu filozoficznego, rozwoju i ewolucji filozofii starożytnej. Omówienie się w ujęciu chronologicznym poszczególnych kierunków oraz szkół filozoficznych starożytności z uwzględnieniem ich najważniejszych przedstawicieli.

Ćwiczenia: stanowią uszczegółowienie bądź uzupełnienie zagadnień poruszanych podczas wykładów. Umożliwiają dokonanie pogłębionej analizy poglądów wybranych filozofów starożytnych w porządku chronologicznym i systematycznym. Najistotniejszym elementem zajęć jest wzbogacona o elementy egzegezy lektura tekstów filozofów starożytnych z uwzględnieniem ich kontekstu kulturowego, literackiego i historycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historyczny charakter kształtowania się idei filozoficznych na przykładzie myśli starożytnej i średniowiecznej; źródła wiedzy o filozofii antycznej, jej podział na okresy, specyfikę, główne nurty filozoficzne oraz poglądy ich najważniejszych reprezentantów, ścisły związek, który zachodzi pomiędzy sytuacją historyczno-kulturową a rozwojem myśli filozoficznej; argumenty wybranych klasycznych autorów filozoficznych okresu starożytności i średniowiecza; zależności zachodzącej pomiędzy zawartymi w tekstach ideami, wskazujące na zachodzące pomiędzy nimi podobieństwa i różnice.

Umiejętności (potrafi): interpretować tekst filozoficzny z uwzględnieniem jego specyficznego kontekstu związanego z kulturą i historią starożytności i średniowiecza, wskazać przykłady ewolucji pojęć filozoficznych, przedstawiać przykłady różnic i podobieństw pomiędzy starożytnym a współczesnym znaczeniem pojęć filozoficznych, stosować poznaną terminologię filozoficzną wypracowaną w okresie antyku i średniowiecza, samodzielnie definiować najważniejsze pojęcia filozoficzne starożytności i średniowiecza, powiązać je z danym filozofem czy nurtem filozoficznym oraz podać ich oryginalne (greckie lub łacińskie) brzmienie, analizować antyczne argumenty filozoficzne, przedstawić w sposób syntetyczny oraz wskazać ich źródło.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmiany opinii w świetle dostępnych informacji i argumentów,

analizy dowolnych przekonań, wskazania ich źródeł i charakteru, oceny i krytycznego wyboru idei bądź koncepcji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.9. Historia filozofii starożytnej i średniowiecznej II

Cel kształcenia: przedstawienie głównych koncepcji i problemów filozoficznych starożytności i średniowiecza. Rozwój filozofii ukazany jest w kontekście kulturowym, historycznym oraz literackim starożytności i średniowiecza.

Treści merytoryczne:

Wykład: ukazanie źródeł filozofii europejskiej, genezy myślenia i dyskursu filozoficznego, rozwoju i ewolucji filozofii starożytnej i średniowiecznej. Omówienie się w ujęciu chronologicznym poszczególnych kierunków oraz szkół filozoficznych starożytności z uwzględnieniem ich najważniejszych przedstawicieli.

Ćwiczenia: stanowią uszczegółowienie bądź uzupełnienie zagadnień poruszanych podczas wykładów. Umożliwiają dokonanie pogłębionej analizy poglądów wybranych filozofów starożytnych i średniowiecznych w porządku chronologicznym i systematycznym. Najistotniejszym elementem zajęć jest wzbogacona o elementy egzegezy lektura tekstów filozofów z uwzględnieniem ich kontekstu kulturowego, literackiego i historycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historyczny charakter kształtowania się idei filozoficznych na przykładzie myśli starożytnej i średniowiecznej; źródła wiedzy o filozofii antycznej, jej podział na okresy, specyfikę, główne nurty filozoficzne oraz poglądy ich najważniejszych reprezentantów, ścisły związek, który zachodzi pomiędzy sytuacją historyczno-kulturową, a rozwojem myśli filozoficznej; argumenty wybranych klasycznych autorów filozoficznych okresu starożytności i średniowiecza; zależności zachodzącej pomiędzy zawartymi w tekstach ideami, wskazujące na zachodzące pomiędzy nimi podobieństwa i różnice.

Umiejętności (potrafi): interpretować tekst filozoficzny z uwzględnieniem jego specyficznego kontekstu związanego z kulturą i historią starożytności i średniowiecza, wskazać przykłady ewolucji pojęć filozoficznych, przedstawiać przykłady różnic i podobieństw pomiędzy starożytnym a współczesnym znaczeniem pojęć filozoficznych, stosować poznaną terminologię filozoficzną wypracowaną w okresie antyku i średniowiecza, samodzielnie definiować najważniejsze pojęcia filozoficzne starożytności i średniowiecza, powiązać je z danym filozofem czy nurtem filozoficznym oraz podać ich oryginalne (greckie lub łacińskie) brzmienie, analizować antyczne argumenty filozoficzne, przedstawić w sposób syntetyczny oraz wskazać ich źródło.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmiany opinii w świetle dostępnych informacji i argumentów, analizy dowolnych przekonań, wskazania ich źródeł i charakteru, oceny i krytycznego wyboru idei bądź koncepcji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.10. Analiza tekstu filozoficznego I

Cel kształcenia: wprowadzenie w specyfikę tekstu filozoficznego, przygotowanie do samodzielnej i wnikliwej pracy z tekstem filozoficznym oraz kształtowanie postawy dociekliwości i refleksyjności wobec myśli filozoficznej, a w szerszym rozumieniu wobec różnorodności i złożoności uniwersum.

Treści merytoryczne: zapoznanie ze specyfiką tekstu filozoficznego, tym samym wykształcając umiejętność twórczego, krytycznego i konsekwentnego myślenia oraz uzasadniania własnych poglądów, wprowadzenie studenta w zasady rządzące publikacją tekstu filozoficznego. Ponadto, zajęcia ujawniają różnorodności problemów filozoficznych współkształtujących intelektualną tożsamość myśli europejskiej. Zajęcia odbywają się w oparciu o: klasyczne pojęcia i problemy filozofii ukazane na podstawie analiz źródłowych, kluczowe terminy filozoficzne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposób rekonstruowania koncepcji filozoficznych (podstawy arystotelizmu), charakteryzowania elementów działów filozofii teorii rzeczywistości (ontologii - metafizyki), specyficzne dla danej dziedziny refleksji filozoficznej centralne problemy.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie, wnikliwie analizować i interpretować teksty filozoficzne, poprawnie zastosować poznaną terminologię, w dyskusjach zwiększać precyzję swego języka i dbać o logiczną stronę wypowiedzi, myśleć twórczo, krytycznie i konsekwentnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości, krytycznego myślenia, kształtowania postawy ostrożności w formułowaniu i przedstawianiu własnych poglądów w oparciu o fundamentalne racje uzasadniające; postawy szacunku dla pluralizmu myślowego, z jednoczesną postawą nietolerancji wobec tez nielogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.11. Analiza tekstu filozoficznego II

Cel kształcenia: wprowadzenie w specyfikę tekstu filozoficznego, przygotowanie do samodzielnej i wnikliwej pracy z tekstem filozoficznym oraz kształtowanie postawy dociekliwości i refleksyjności wobec myśli filozoficznej, a w szerszym rozumieniu wobec różnorodności i złożoności uniwersum.

Treści merytoryczne: zapoznanie ze specyfiką tekstu filozoficznego, tym samym wykształcając umiejętność twórczego, krytycznego i konsekwentnego myślenia oraz uzasadniania własnych poglądów, wprowadzenie studenta w zasady rządzące publikacją tekstu filozoficznego. Ponadto, zajęcia ujawniają różnorodności problemów filozoficznych współkształtujących intelektualną tożsamość myśli europejskiej. Zajęcia odbywają się w oparciu o: klasyczne pojęcia i problemy filozofii ukazane na podstawie analiz źródłowych, kluczowe terminy filozoficzne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposób rekonstruowania koncepcji filozoficznych (podstawy arystotelizmu), charakteryzowania elementów działów filozofii teorii rzeczywistości (ontologii - metafizyki), specyficzne dla danej dziedziny refleksji filozoficznej centralne problemy.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie, wnikliwie analizować i interpretować teksty filozoficzne, poprawnie zastosować poznaną terminologię, w dyskusjach zwiększać precyzję swego języka i dbać o logiczną stronę wypowiedzi, myśleć twórczo, krytycznie i konsekwentnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości, krytycznego myślenia, kształtowania postawy ostrożności w formułowaniu i przedstawianiu własnych poglądów w oparciu o fundamentalne racje uzasadniające; postawy szacunku dla pluralizmu myślowego, z jednoczesną postawą nietolerancji wobec tez nielogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.12. Metody badań jakościowych

Cel kształcenia: poznanie kluczowych idei oraz specyfiki metod jakościowych, technik i metod zbierania i analizy danych.

Treści merytoryczne: metodologiczny status badań jakościowych. Paradygmaty i modele badań jakościowych. Projektowanie badań jakościowych. Techniki (strategie) badań jakościowych. Badania narracyjne, etnograficzne, fokusowe, analizy przypadku. Teoria ugruntowana. Przykłady wykorzystania badań jakościowych w humanistyce i naukach społecznych. Zalety i wady badań jakościowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): paradygmaty i metody badań jakościowych, ich podstawy teoretyczne oraz zasady ich wyboru w odniesieniu do konkretnych zagadnień badawczych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się procedurami w zakresie przygotowywania i prowadzenia badań jakościowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestniczenia w zespołach realizujących badania jakościowe

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.13. Historia filozofii nowożytnej I

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi teoriami, szkołami i poglądami filozoficznymi ukształtowanymi w obszarze kultury zachodniej w XV, XVI i XVII wieku.

Treści merytoryczne: charakterystyka ogólna kultury i filozofii europejskiej okresu renesansu: włoskiego humanizm obywatelskiego, humanizm chrześcijańskiego Erazma z Rotterdam, humanizmu sceptycznego M. de Montaigne, humanizmu utopijnego T. More'a, platonizmu renesansowego (Mikołaj z Kuzy, M. Ficino, G. Pico della Mirandola), renesansowej filozofii przyrody (B. Telesio, G.C. Vanini, G. Bruno). Przedstawienie XVII-wiecznej refleksji filozoficznej, racjonalizmu

i sceptycyzmu metodologicznego Kartezjusza, materializmu i filozofii społecznej T. Hobbesa, filozofii B. Pascala, metafizyki B. Spinozy i G.W. Leibniza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze tendencje charakterystyczne dla rozwoju filozofii w poszczególnych epokach, kontekst kulturowo-społeczny, treść głównych teorii filozoficznych powstałych w okresie renesansu i baroku, pojęcia charakterystyczne dla omawianych kierunków.

Umiejętności (potrafi): zrekonstruować i dokonać porównania oraz krytycznej analizy teorii filozoficznych; wskazać idee filozoficzne, które miały istotny wpływ na rzeczywistość społeczną, naukę i sztukę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): określenia i wskazania wpływu idei filozoficznych na rzeczywistość społeczną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.14. Historia filozofii nowożytnej II

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi teoriami, szkołami i poglądami filozoficznymi ukształtowanymi w obszarze kultury zachodniej w XVIII i I poł. XIX wieku.

Treści merytoryczne: charakterystyka ogólna kultury i filozofii europejskiej okresu oświecenia: w myśli francuskiej (J. O de La Mettrie, D. Diderot, P. Holbach, J.J. Rousseau), brytyjskiej (J. Locke, G. Berkeley, D. Hume, Shaftesbury, F. Hutcheson, E. Burke) i niemieckiej (Wolff, J.G. Herder, G. Hamann, I. Kant, J.G. Fichte, F.W.J. Schelling, G.W.F. Hegel, A. Schopenhauer).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze tendencje charakterystyczne dla rozwoju filozofii w wieku XVIII i I poł. wieku XIX oraz kontekst kulturowo-społeczny; główne teorie filozoficzne powstałe w okresie oświecenia i romantyzmu; pojęcia charakterystyczne dla omawianych kierunków a także relacje między filozofią a zmianami zachodzącymi w kulturze i społeczeństwie.

Umiejętności (potrafi): zrekonstruować i dokonać porównania oraz krytycznej analizy teorii filozoficznych; wskazać idee filozoficzne, które miały istotny wpływ na rzeczywistość społeczną, naukę i sztukę, posługiwać się terminologią filozoficzną charakterystyczną dla omawianych szkół i tendencji; samodzielnie zdobywać informacje oraz interpretować tekst źródłowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): określenia i wskazania wpływu idei filozoficznych na rzeczywistość społeczną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.15. Historia filozofii współczesnej

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę historii filozofii współczesnej, dostrzeżenie specyfiki myślenia filozoficznego w jego historycznej dynamice. Podczas zajęć omówione zostaną koncepcje filozoficzne najbardziej znaczących myślicieli filozofii współczesnej. Podstawowym celem ogólnym prowadzonych zajęć jest kształtowanie postawy dociekliwości i refleksyjności wobec myśli filozoficznej, a w szerszym rozumieniu - wobec różnorodności i złożoności rzeczywistości.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka dążeń filozofii współczesnej; przedstawienie koncepcji: pozytywizmu A. Comte'a, neopozytywizmu Koła Wiedeńskiego, filozofii L. Wittgensteina, filozofii analitycznej, filozofii życia (F. Nietzsche, H. Bergson), pragmatyzmu (Ch. Peirce, W. James, J. Dewey), neopragmatyzmu (R. Rorty), fenomenologii (E. Husserl, M. Heidegger), psychoanalizy, egzystencjalizmu (S. Kierkegaard, J.P. Sartre), marksizmu oraz Szkoły Frankfurckiej. Omówiona zostanie filozofia chrześcijańska (neotomizm zachowawczy - G.M. Manser, P. Descoqs; transcendentálny - J. Marechal, J.B. Lotz, K. Rahner, E. Coreth; fenomenologiczny - A. Forest, G. Sohngen, G. Rabeau; egzystencjalny - E. Gilson, J. Maritain, M.A., personalizm, filozofia dialogu), strukturalizm: językowy. F. de Saussure'a i antropologiczny C. Levy-Straussa, koncepcja archeologii wiedzy i dyskursów M. Foucault; pojęcie „epistemy”; „enons” a „epistema.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane, najważniejsze nurty współczesnej myśli filozoficznej oraz stanowiska najbardziej wpływowych współczesnych filozofów.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem omawianych nurtów współczesnej myśli filozoficznej oraz, mając do czynienia ze współczesną twórczością filozoficzną, umieścić ją w szerszym kontekście teoretycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania kompetencji poznawczej, wzbogacającej wiedzę i intelektualne zdolności, potrzebne do satysfakcjonującego obcowania z tekstami współczesnych nauk humanistycznych oraz formułowania adekwatnym językiem opinii na ich temat.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.16. Filozofia najnowsza

Cel kształcenia: poznanie idei tych intelektualistów, które wpływają na nasze dzisiejsze myślenie.

Treści merytoryczne: Jacques Derrida i koncepcja dekonstrukcji. Richard Rorty - krytyka filozofii zachodniej oraz obrona demokracji liberalnej. Willard Van Orman Quine i naturalistyczny zwrot w epistemologii. Emmanuel Lévinas – od metafizyki ku etyce. Jurgen Habermas - myślenie postmetafizyczne i teoria racjonalności komunikacyjnej. Antonio Gramsci – koncepcja hegemonii. Louis Althusser – koncepcja ideologii. Michel Foucault – biowładza i biopolityka. Peter L. Berger, Thomas Luckmann – rzeczywistość jako konstrukcja. Bruno Latour i Teoria Aktora Sieci. Clifford James Geertz i zwrot refleksyjny. Talal Asad, Edward Said i myśl postkolonialna. Peter Singer i etyka wyzwolenia zwierząt. Hans Jonas i etyka odpowiedzialności. Jean Baudrillard – rzeczywistość jako spektakl. Rosi Braidotti, Judith Butler, Elizabeth Grosz, Donna Haraway i nowy materializm. Martha Nussbaum - teoria ludzkiego rozwoju oraz sprawiedliwości społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): aktualny sposób stawiania i rozstrzygania zagadnień filozoficznych.

Umiejętności (potrafi): korzystać z wiedzy o najnowszych dokonaniach filozofii, interpretować podejmowane zagadnienia zgodnie z aktualnym poziomem wiedzy filozoficznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestniczenia w dyskusjach dotyczących zagadnień filozoficznych na poziomie aktualnej wiedzy, włączania się we wspólnotę filozoficzną korzystając z wiedzy rozwijanej na drodze jej samodzielnego pogłębiania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

III.1. Retoryka

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę i specyfikę retoryki jako nauki skutecznej argumentacji, wykształcenie umiejętności skutecznego prowadzenia sporów oraz negocjowania, pokazanie zasad, którymi kieruje się myślenie krytyczne oraz perswazja, pozwalająca na stosowanie chwytów retorycznych w zastępstwie argumentacji o charakterze merytorycznym.

Treści merytoryczne: retoryka jako sztuka skutecznej argumentacji i negocjacji, metody argumentowania w przemówienia oraz sporach, wykształcenie umiejętności prowadzenia dyskusji, a także rozpoznawania i stosowania chwytów retorycznych i technik negocjacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne kierunki w obrębie bloków interdyscyplinarnych (logiki); podstawowe metody badawcze i strategie argumentowania, idee i argumenty wybranych klasycznych autorów na podstawie samodzielnej lektury ich pism; różnice między retoryką, logiką i erystyką.

Umiejętności (potrafi): operować podstawową terminologią logiczną; określić podstawowe chwytów retoryczne; dobierać strategie argumentacyjne na poziomie elementarnym; konstruować krytyczne argumenty, formułować odpowiedzi na krytykę; na poziomie podstawowym porównywać przeciwstawne stanowiska, wskazując ich kluczowe założenia i konsekwencje; analizować argumenty filozoficzne, identyfikując ich kluczowe tezy i założenia; samodzielnie wyszukiwać informacje w źródłach tradycyjnych i elektronicznych; samodzielnie oceniać ich jakość i przydatność; podejmować dyskusję na kanwie poznawanych stanowisk filozoficznych, poddając ocenie słuszność i wartość ich uzasadnienia; samodzielnie przygotować krótkie wystąpienia i omawiać założenia wybranych poglądów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na nowe idee; zmiany opinii w świetle dostępnych i przekonujących argumentów; dostrzegania i uznawania pluralizmu myślenia filozoficznego; podejmowania się krytyki albo obrony wybranych poglądów; rozwijania postawy tolerancyjnej; dostrzegania problematyki etycznej związanej z odpowiedzialnością za trafność przekazywanej wiedzy oraz uczciwością i rzetelnością w sytuacji prowadzenia sporu filozoficznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.2. Warsztat kreatywnego pisania I

Cel kształcenia: nabycie praktycznej wiedzy w zakresie świadomej pracy z tekstem. Doskonalenie umiejętności tworzenia tekstu.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące kompetencje pisarskie; analiza wyników pracy twórczej; poznawanie technik i metod narracyjnych oraz opisowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia utworu literackiego.

Umiejętności (potrafi): napisać tekst i krytycznie go ocenić; wykorzystywać swoje pomysły do tworzenia tekstów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzeżenia znaczenia kreatywnego pisania w swoim życiu oraz pogłębiania własnych umiejętności w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.3. Warsztat kreatywnego pisania II

Cel kształcenia: nabycie praktycznej wiedzy w zakresie świadomej pracy z tekstem. Doskonalenie umiejętności tworzenia tekstu.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące kompetencje pisarskie; analiza wyników pracy twórczej; poznawanie technik i metod narracyjnych oraz opisowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia utworu literackiego.

Umiejętności (potrafi): napisać tekst i krytycznie go ocenić; wykorzystywać swoje pomysły do tworzenia tekstów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzeżenia znaczenia kreatywnego pisania w swoim życiu oraz pogłębiania własnych umiejętności w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4. Warsztat kreatywnego pisania III

Cel kształcenia: nabycie praktycznej wiedzy w zakresie świadomej pracy z tekstem. Doskonalenie umiejętności tworzenia tekstu.

Treści merytoryczne: ćwiczenia doskonalące kompetencje pisarskie; analiza wyników pracy twórczej; poznawanie technik i metod narracyjnych oraz opisowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia utworu literackiego.

Umiejętności (potrafi): napisać tekst i krytycznie go ocenić; wykorzystywać swoje pomysły do tworzenia tekstów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzeżenia znaczenia kreatywnego pisania w swoim życiu oraz pogłębiania własnych umiejętności w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5. Psychologia komunikacji wizualnej

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę współczesnych form komunikacji wizualnej, jej najważniejszych koncepcji i strategii, zaznajomienie z terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami komunikacji wizualnej przygotowanie od strony praktycznej do włączenia się w obieg współczesnej komunikacji wizualnej w aspekcie medialnym lub rynkowym, uformowanie własnej i efektywnej postawy wobec różnych form komunikatów wizualnych.

Treści merytoryczne: prezentacja i analiza psychologicznych aspektów komunikacji wizualnej: techniki w przekazach wizualnych i ich znaczenie psychologiczne, modele perswazyjnych przekazów wizualnych, psychologia reklamy wizualnej, elementy neuroestetyki w komunikacji wizualnej.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): metody badania, dziedziny, teorie i koncepcje współczesnej psychologii komunikacji wizualnej.

Umiejętności (potrafi): oceniać i poddać krytyce sytuacje komunikacji wizualnej z perspektywy mechanizmów psychologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania krytycyzmu w kontekście elementów komunikacji wizualnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.6. Komunikowanie obrazem

Cel kształcenia: poznanie zasad komunikacji wizualnej oraz trybów wizualnego wywierania wpływu, zasad opisu, analizy oraz wykorzystywania przekazów wizualnych.

Treści merytoryczne: społeczne obszary wizualności oraz wizualnego wywierania wpływu, procesy komunikacji wizualnej, komunikaty wizualne jako element praktyk społecznych; wybrane obszary komunikacji wizualnej (sztuki plastyczne, prezentacje, reklama, propaganda), psychologiczne uwarunkowania przekazu i odbioru komunikatów wizualnych, metody i techniki analizy przekazów wizualnych (ikonologiczne, semiologiczne, psychoanalityczne, kontekstowe, strukturalistyczne), sposoby i zasady projektowania oraz wykorzystywania przekazów wizualnych.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): fizjologiczne, kognitywne, psychologiczne i społeczne aspekty procesów komunikacji wizualnej oraz gromadzenia i wykorzystywania danych wizualnych; związki między stroną formalną komunikatu wizualnego i jego treścią.

Umiejętności (potrafi): krytycznie opisywać i interpretować treść komunikatów wizualnych przy użyciu wybranych metod; adekwatnie dobrać technikę analizy i interpretacji do konkretnego rodzaju komunikatu wizualnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozumienia potrzeby doskonalenia własnych kompetencji w zakresie komunikacji wizualnej oraz krytycznej oceny wizualnych praktyk społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.7. Teorie interpretacji

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami rozumienia i strategii interpretacyjnych tekstów kultury z uwzględnieniem funkcjonowania ich w szerszym kontekście (m.in. kulturowym, społecznym, politycznym).

Treści merytoryczne: pojęcie tekstu kultury. Teksty werbalne i niewerbalne. Kultura jako komunikacja. Intencja i znaczenie. Znaczenie i interpretacja. Gramatyka tekstu a stylistyka i retoryka. Relacja między tekstem, kontekstem językowym, kulturowym, ideologicznym. Strategie interpretacyjne: hermeneutyczna, psychoanalityczna, mitopoetycka, strukturalistyczna, konstruktywistyczna, dekonstrukcyjna, intertekstualna, semiotyczna, postkolonialna, genderowa, posthumanistyczna, etyczna. Intertekstualność i intertekst. Interpretacja i nadinterpretacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wielość możliwości interpretacyjnych tekstu oraz ich zastosowania w określaniu znaczenia wytworów kultury, metody ich analizy i interpretacji.

Umiejętności (potrafi): wybrać i zastosować odpowiednią do konkretnego tekstu metodę interpretacyjną, przeprowadzić samodzielną analizę i interpretację z uwzględnieniem wiedzy o kontekście społecznym i historyczno-kulturowym tekstu; wyszukiwać, selekcjonować i analizować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ostrożnego wyrażania krytycznych opinii oraz otwartego osądu poglądów innych ludzi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.8. Przedmiot do wyboru II

Antropologia przyszłości

Cel kształcenia: ukazanie trendów rozwojowych cywilizacji i kultury w kontekście przemian antropologicznych gatunku homo sapiens. Zajęcia będą obejmowały problematykę sztucznej inteligencji, protez ludzkiej świadomości, koncepcji homo superior, problematykę eugeniczną oraz konsekwencje moralne wynikłe ze spodziewanych przemian.

Treści merytoryczne: obejmują problematykę przyszłości przedstawicieli gatunku homo sapiens. Problem sztucznej inteligencji jako protezy ludzkiej świadomości. Komputer jako technologia definiująca. Od ludzkości splanetyzowanej (de Chardin) po ludzkie sieci; przyszłość natury ludzkiej w literaturze futurystycznej i science fiction. Eugenika - konsekwencje społeczne, moralne dylematy. Rozwój technologii poszerzających ludzkie możliwości intelektualne i percepcję-konsekwencje kulturowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady komunikacji, sposoby organizacji i formy pracy zespołowej oraz działań projektowych, szczegółowe zagadnienia z zakresu wybranych zagadnień filozofii, socjologii i ekonomii w zakresie procesów, uwarunkowań, praw i trendów rozwoju, zależności między rozwojem technologicznym a zmianami kulturowymi w społeczeństwie.

Umiejętności (potrafi): na podstawie znajomości reguł metodologii analizować i interpretować uwarunkowania oraz przebieg procesów kulturowych, społecznych i gospodarczych w zakresie filozoficznym, socjologicznym i ekonomicznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): analizowania nowych sytuacji i problemów oraz samodzielnego formułowania propozycji ich rozwiązania; rozumie nieuchronność zmian i jest na nie otwarty.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Paradoksy i zagadki

Cel kształcenia: prezentacja historycznie wypracowanych paradoksów logicznych oraz sposobów ich rozwiązania w oparciu o narzędzia wypracowane przez logikę współczesną, ukazanie praktycznego zastosowania logiki, wykształcenie wśród studentów jasnego i precyzyjnego przedstawiania własnych poglądów, tez i twierdzeń.

Treści merytoryczne: podstawowe wiadomości o języku, nazwy z punktu widzenia semantyki, problemy definiowania, sceptycyzm – źródła, sceptycyzm i jego różne aplikacje, paradoks kłamcy, paradoks rogatego, paradoks golibrody, paradoks łysiego, paradoks przestępcy, paradoks króla Francji, paradoks krokodyla, racjonalność a rozum, sens i bezsens, zagadki logiczne, zagadki filozoficzne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): na poziomie podstawowym rolę mediów i języka polskiego w kształtowaniu życia społecznego i kultury.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia wiedzy i umiejętności, zwłaszcza przez lekturę literatury, źródeł historycznych, czasopism branżowych oraz portali internetowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.9. Aksjologia

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę i specyfikę aksjologii jako nauki o wartościach; w jej najważniejsze problemy i rozstrzygnięcia, kształtowanie postawy otwartości wobec sporów o wartości (np. o status ontologiczny wartości, obowiązywanie wartości, hierarchie wartości), zaznajamianie z terminologią, przesłankami poglądów, ich podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami.

Treści merytoryczne: historyczne podłoże refleksji o wartościach, relacje między aksjologią a innymi dyscyplinami filozoficznymi - antropologią filozoficzną, etyką normatywną, ukazanie znaczenia systemów wartości (szczególnie moralnych) dla kultury, światopoglądu i ideologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania, struktur i działania instytucji społecznych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować normatywne i aksjologiczne ugruntowanie różnych instytucji społecznych oraz normatywne uwarunkowanie różnych zjawisk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na nowe idee i na zmianę ukształtowanych opinii, wynikającą z nowej wiedzy i jej uzasadnienia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.10. Epistemologia

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę i osobliwości dociekań epistemologicznych (część historyczna), porządkowanie najważniejszych epistemologicznych problemów oraz kierunków ich rozstrzygnięcia (część systematyczna). Kształtowanie wyobrażenia otwartego charakteru problemów epistemologicznych oraz związane z tym wyobrażenia wielości epistemologicznych rozstrzygnięć. Zaznajamianie z epistemologiczną terminologią, przesłankami poglądów, ich podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami. Wzbogacanie i ugruntowanie znajomości terminologii filozoficznej oraz umiejętności sprawnego posługiwania się językiem filozoficznym.

Treści merytoryczne:

Wykład: podstawowe punkty zwrotne w dotychczasowych dziejach filozoficznej refleksji nad poznaniem/wiedzą, przedstawienie klasycznej problematyki epistemologicznej w ujęciu systematycznym, m.in.: sporu o źródła i podstawy poznania/wiedzy, sporu o przedmiot i granice poznania/wiedzy oraz sporu o wartość poznania/wiedzy, w szczególności prawdziwość. Najważniejsze kwestie metaepistemologiczne, w tym m.in. różne koncepcje epistemologii, jej stosunek do innych nauk (filozoficznych i pozafilozoficznych) oraz problem możliwości autonomicznej teorii poznania.

Ćwiczenia: wielość sposobów rozumienia epistemologii, główne historycznie rozwinięte wzorce i sposoby uprawiania epistemologii, podstawowe pojęcia epistemologii, typologie poznania i własności wiedzy, najważniejsze epistemologiczne stanowiska i główne koncepcje prawdy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy epistemologii z uwzględnieniem aktualnych problemów poznawczych, swoistość problematyki epistemologicznej na tle problematyki pozostałych działów filozofii oraz problematyki innych nauk o poznaniu/wiedzy (np. psychologii poznania, neurokognitywistyki, filozofii nauki itp.); główne źródła problematyki epistemologicznej, główne kierunki epistemologii (np. aprioryzm i aposterioryzm, realizm i antyrealizm etc.) i ich reprezentantów.

Umiejętności (potrafi): wskazać problemy współczesnej humanistyki, stosować wyniki analizy epistemologicznej w odniesieniu do niektórych odmian poznania i rodzajów wiedzy (czynności poznawczych, procesów wiedzytwórczych i wytworów poznania); stosować wybrane narzędzia formalnologiczne i pozalologiczne (empiryczne) do oceny wartości poznawczej różnych rodzajów wiedzy: naukowej i pozanaukowej, racjonalnej i irracjonalnej, bezpośredniej i pośredniej, kategoryjnej i prekategoryjnej, predykatywnej i przedpredykatywnej; podejmować analizy formalnologiczne, pojęciowe i hermeneutyczne niektórych wytworów ludzkiego poznania (pojęć, sądów, teorii, dyscyplin naukowych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania dyskusji dotyczącej problemów współczesnego świata, dokonywania spontanicznej i systematycznej krytyki poznania, czyli oceny jego wartości pod względem poznawczym (np. prawdziwościowym) i/lub pozapoznawczym (np. utylitarnym); odróżniania i analizowania różnych odmian poznania pod względem epistemologicznym; odpowiedzialności za wyniki swoich analiz krytyczno-epistemologicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.11. Ontologia

Cel kształcenia: wprowadzenie w specyfikę problemów i sporów ontologicznych oraz ich rozwiązań. Przybliżenie wielości sposobów rozumienia specyficznych dla ontologii pojęć, takich jak byt, rzecz, przedmiot, niebyt, nic, własność, istota. Zaznajomienie z podstawowymi przesłankami rozwiązań sporów ontologicznych, ich podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami. Rozwijanie znajomości terminologii ontologicznej oraz umiejętności sprawnego posługiwania się językiem filozoficznym.

Treści merytoryczne: Filozofia pierwsza, metafizyka, ontologia. Geneza pojęć ontologicznych. Podstawowe pojęcia ontologiczne. Problem bytu. Problematyka istnienia. Dowód ontologiczny. Pojęcie przedmiotu. "Byt" a byt. Spór o uniwersalia. Czym jest nic? Negacja a byt. Problematyka ontologiczna w logice. Krytyka metafizyki i ontologii. Modele rzeczywistości. Ćwiczenia: Ontologia, metafizyka, filozofia pierwsza. Drogi do pojęcia bytu. Analogiczność bytu. Problematyka bytu: byt jako tożsamość, byt jako stawanie się; jako idea i możliwość; jako substancja; jako możliwość; jako urzeczywistnione istnienie; byt i bycie; Byt Ogarniającego. Byt i bycie. Sposoby istnienia. Rozwój problematyki istnienia na przestrzeni dziejów. Nicość, negacja, niebyt. Teorie przeczące istnieniu faktów negatywnych. Negatywne fakty i negatywne stany rzeczy. Pojęcie niebytu. Klasyczne koncepcje istoty. Spór o uniwersalia. Klasyczna problematyka transcendentaliów. Platon, *Sofista* – analiza tekstu; lub *Poemat dydaktyczny* Parmenidesa. W. Heidegger, *Czym jest metafizyka* – analiza tekstu. Tożsamości bytu i myśli w *Traktacie logiczno-filozoficznym* L. Wittgensteina – analiza fragmentów tekstu. W.V.O. Quine, *O tym, co istnieje* – analiza tekstu B. Russell, *Denotowanie* – analiza tekstu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne fakty z historii ontologii, jaka jest dziedzina ontologii, jakie są jej pytania i jej "moment początkowy", utrwalone w tradycji filozoficznej sposoby dochodzenia do

pojęcia bytu, sposoby stawiania pytań ontologicznych i formułowane na nie odpowiedzi; zagadnienia problematyki istnienia, istoty, negacji, teorii przedmiotu, problematyki podstawy i racji.

Umiejętności (potrafi): przedstawiać określone tezy i stanowiska ontologii w porządku zarówno historycznym jak i systematycznym, dostrzegać i artykułować różnicę między ontologicznym a pozostałymi paradygmatami uprawiania filozofii; wyodrębnić presupozycje pytań ontologicznych i określić ich wpływ na kształt oraz zakres możliwych odpowiedzi, analizować tekst ontologiczny, parafrazować zawarte w nim tezy i syntetyzować wyprowadzenia konkluzji, adekwatnie stosować kanoniczną w ontologii terminologię, aranżować dyskusje o charakterze ontologicznym, jasno określając jej przedmiot i logiczne reguły argumentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego stawiania pytań natury ontologicznej, rozwiązywania problemów teoretycznych przy zastosowaniu odpowiedniej aparatury pojęciowej, kompetencji semantycznych oraz adekwatnie dobranych metod postępowania, jasnego i wyraźnego formułowania swoich poglądów, a swoim wątpliwościom nadawania kształtu filozoficznych problemów; pełnienia roli mediatora, pośredniczącego w przekazywaniu skomplikowanych i hermetycznych treści, a także kompetentnego moderatora, nadającego ton dyskursom społecznościowym..

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.12. Krytyczna analiza tekstu I

Cel kształcenia: ćwiczenie interpretacji oraz krytyki tekstów kultury, rozwijanie umiejętności analizy tekstu oraz oceny przedstawionych w nim idei, utrwalenie świadomości posługiwania się językiem oraz sprawnego oddziaływania słowem.

Treści merytoryczne: lektura tekstów, stawianie pytań, tworzenie analiz i diagnoz.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wielość możliwości interpretacyjnych tekstu oraz możliwość ich zastosowania w określaniu znaczenia wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): interpretować tekst, stawiać pytania dotyczące wyrażonych w nim idei, świadomie operować słowem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznego osądu wypowiedzi własnych innych osób, krytyki swoich argumentów i ich modyfikacji w wyniku dyskusji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.13. Krytyczna analiza tekstu II

Cel kształcenia: ćwiczenie interpretacji oraz krytyki tekstów kultury, rozwijanie umiejętności analizy tekstu oraz oceny przedstawionych w nim idei, utrwalenie świadomości posługiwania się językiem oraz sprawnego oddziaływania słowem.

Treści merytoryczne: lektura tekstów, stawianie pytań, tworzenie analiz i diagnoz.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wielość możliwości interpretacyjnych tekstu oraz możliwość ich zastosowania w określaniu znaczenia wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): interpretować tekst, stawiać pytania dotyczące wyrażonych w nim idei, świadomie operować słowem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznego osądu wypowiedzi własnych innych osób, krytyki swoich argumentów i ich modyfikacji w wyniku dyskusji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.14. Wykład monograficzny do wyboru

Wola jako rzeczywistość i wyobrażenie

Cel kształcenia: wprowadzeniu w specyfikę i złożoność myśli woluntarystycznej, kształtowanie postawy dociekliwości i refleksyjności wobec woluntarystycznej myśli filozoficznej, zaś w szerszym rozumieniu wobec uniwersum, przygotowanie słuchaczy do rozumienia dylematów związanych z ludzkimi wyborami we współczesnej cywilizacji.

Treści merytoryczne: rys historyczny woluntaryzmu oraz specyfika współczesnego myślenia o woli. Historyczne ujęcie woli w antycznej Grecji, myśl Arystotelesa, Seneki, Epikteta, Marka Aureliusza, Augustyna z Hippony, Jana Dunsza Szkota, w scholastycznych sporach, u Monteskiusza, Barucha

Spinozy, Immanuela Kanta, Arthura Schopenhauera, Hannah Arendt. Współczesne myślenie o woli w polu filozofii umysłu oraz nauk społecznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy współczesnego woluntaryzmu.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie, wnikliwie analizować i interpretować zjawiska woluntarystyczne we współczesnej cywilizacji, prezentować własne poglądy, dzielić się sugestiami z uwzględnieniem perspektywy poznanych prądów myślowych oraz wskazywać źródło i próbować przewidywać konsekwencje, decyzji, w dyskusjach zwiększać precyzję swego języka i dbać o logiczną stronę wypowiedzi, myśleć twórczo, krytycznie, konsekwentnie i odpowiedzialnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości, krytycznego myślenia, postawy ostrożności w formułowaniu i przedstawianiu własnych poglądów w oparciu o fundamentalne racje uzasadniające, postawy szacunku dla pluralizmu myślowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Antropologia moralności

Cel kształcenia: wprowadzenie w zagadnienie różnorodności systemów moralnych w obrębie kultury w ujęciu dia-i synchronicznym oraz wprowadzenie do studiów nad strukturyzacją subsystemów moralnych w obrębie systemu kulturowego.

Treści merytoryczne: funkcjonalistyczne koncepcje źródeł moralności, koncepcja moralności w antropologii interpretatywnej, funkcjonalna teoria moralności Niklasa Luhmanna, historia podmiotowości Ch. Taylora.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia pozwalające opisywać i interpretować kulturowe systemy moralne.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać zdobytą wiedzę teoretyczną do interpretacji zjawisku kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania rezultatów swojej pracy i argumentowania na rzecz przyjętego stanowiska.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.15. Przedmiot do wyboru III

Zwrot. Raport o stanie humanistyki

Cel kształcenia: poznanie najważniejszych przemian („zwrotów”), jakie dokonały się w humanistyce w okresie kilku ostatnich dziesięcioleci.

Treści merytoryczne: ogólny zarys przemian w humanistyce ostatnich dziesięcioleci; „humanistyka zwrotów”; pojęcie zwrotu i paradygmatu; strukturalizm; poststrukturalizm; zwrot narratywistyczny i interpretacyjny; zwrot kulturowy i konstruktywizm; zwrot refleksyjny; zwrot etyczny; zwrot ikoniczny; zwrot afektywny; zwrot performatywny; zwrot ku rzeczom; zwrot animalistyczny; humanistyka ekologiczna; zwrot materialistyczny; zwrot cyfrowy; zwrot posthumanistyczny; transhumanizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasadniczy kierunek przemian we współczesnej humanistyce oraz ich najważniejsze przejawy i trendy.

Umiejętności (potrafi): wiązać idee humanistyki z ogólnym kierunkiem jej ostatnich przemian, wskazać różnice między jej formami aktualnymi i przeszłymi w odniesieniu do kwestii epistemologicznych, aksjologicznych, ontologicznych, społecznych, politycznych i in.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowanego funkcjonowania w życiu społecznym zgodnie z ideałami nowego humanizmu i posthumanizmu, korzystania ze swojej wiedzy w działaniu na rzecz szeroko (posthumanistycznie) pojętego dobra wspólnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Spór o fakt moralny

Cel kształcenia: pogłębienie kompetencji teoretycznych w zakresie dyskursu etycznego na temat filozoficznych interpretacji macierzystej sytuacji moralnej i ugruntowania etyki jako nauki filozoficznej.

Treści merytoryczne: tomistyczna (M. A. Krąpiec, T. Ślipko, K. Wojtyła), fenomenologiczna (M. Scheler, D. v. Hildebrand) i dialogiczna koncepcję przeżycia moralnego (E. Levinas, J. Tischner).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę faktu moralnego.

Umiejętności (potrafi): merytorycznie argumentować, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, oraz formułować wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia wiedzy i umiejętności z zakresy zagadnień etycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.16. Przedmiot do wyboru IV

Myślenie i działanie projektowe

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką myślenia i działania projektowego oraz metod i technik wspierających kreatywne działanie i współpracę. Dostarczenie wiedzy oraz pomoc w ćwiczeniu umiejętności przydatnych w zarządzaniu projektami.

Treści merytoryczne: problematyka działania i myślenia projektowego związaną z poszczególnymi etapami planowania pracy zespołowej. Treść zajęć koncentruje się na dostarczeniu wiedzy pomocnej w przełamywaniu schematów myślenia i działania związanych z realizacją kreatywnych przedsięwzięć oraz przekazaniu umiejętności związanych z realizacją własnych planów w zaprojektowany sposób; treść wykładów obejmuje również problematykę planowania pracy projektowej, analizę ryzyka i określania potrzebnych zasobów, budowanie harmonogramów, rozwiązywania problemów oraz zarządzania czasem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy konstytuujące i regulujące struktury i instytucje społeczne oraz o źródła tych norm, ich naturę, zmiany i drogi wpływania na ludzkie zachowania w kontekście myślenia i działania projektowego; posiada również wiedzę o relacjach zachodzących między ludźmi oraz grupami społecznymi; więzi społeczne i międzyludzkie.

Umiejętności (potrafi): wykrywać proste zależności między kształtowaniem się pojęć działania i myślenia projektowego i ich praktycznymi zastosowaniami; identyfikować normatywne ugruntowanie różnych instytucji społecznych i działań indywidualnych i wykorzystać je w praktyce; prowadzić na poziomie podstawowym pracę badawczą i zastosować wiedzę do konkretnych działań projektowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności oraz rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i rozwoju zawodowego; na podstawie twórczej analizy nowych sytuacji i problemów samodzielnie formułuje propozycje ich rozwiązania; efektywnie organizuje swoją pracę i krytycznie ocenia stopień jej zaawansowania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Komunikacja interkulturowa

Cel kształcenia: wskazanie różnic między kulturami i wynikających z nich problemów w komunikacji; zapoznanie z istotą i historią komunikacji interkulturowej jako dyscypliny naukowej oraz takimi zagadnieniami, jak pojęcie „obcego”, etnosy, uprzedzenia, stereotypy, zagadnienie „pogranicza” i „Europy środka”; zwiększenie wrażliwości na różnice kulturowe w globalnym świecie oraz wynikające z nich szanse i zagrożenia.

Treści merytoryczne: komunikacja interkulturowa jako dyscyplina naukowa – podstawowe pojęcia, etapy rozwoju; etnocentryzm, stereotypy i uprzedzenia; wartości; zderzenie cywilizacji; aktualne problemy w komunikacji kulturowej; postawy wobec różnic kulturowych, odmienności i „innego”; edukacja antydyskryminacyjna; edukacja medialna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kluczowe pojęcia z zakresu komunikacji interkulturowej; rolę kultury w procesach komunikacji; wyzwania związane z komunikowaniem między przedstawicielami różnych kultur; interdyscyplinarne powiązania komunikacji interkulturowej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać różnice interkulturowe i analizować ich wpływ na procesy komunikacji; analizować przyczyny nieporozumień kulturowych; komunikować się z otoczeniem w ramach spotkań interkulturowych; przewycięzać nieporozumienia interkulturowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działań na rzecz skutecznej komunikacji interkulturowej; otwartego przyjmowanie odmienności kulturowej; przestrzegania zasad etycznych w kontaktach interkulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.17. Antropologia filozoficzna

Cel kształcenia: ukształtowanie przekonania o istnieniu stałych związków między filozofią a innymi jej działami. Ukazanie antropologii filozoficznej jako z istoty swoich zainteresowań badawczych doskonałej płaszczyzny dyskusji i rozstrzygania wielu szczegółowych zagadnień ontologii, epistemologii, etyki czy estetyki filozoficznej, oraz jako wiedzy pomocnej w rozwiązywaniu problemów światopoglądowych.

Treści merytoryczne: Wykład: najważniejsze problemy z dziejów filozoficznej antropologii ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień współczesnej filozofii człowieka. Koncepcje m.in.: Maxa Schelera, Helmutha Plessnera, Jacquesa Maritaina, Emmanuela Mouniera, Ericha Fromma, Martina Bubera, Franza Rosenzweiga, Ferdynanda Ebnera a także kilku polskich współczesnych filozofów – Romana Ingardena, Henryka Elzenberga, Józefa Tischnera. Ćwiczenia: główne problemy antropologiczne z dziejów filozofii starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej i współczesnej, ze szczególnym naciskiem na teksty źródłowe współczesnej filozofii człowieka z kręgu tradycji fenomenologicznej, egzystencjalnej, personalistycznej, marksistowskiej, neomarksistowskiej i dialogicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w zakresie podstawowym związku między refleksją filozoficzną a zjawiskami kulturowymi, miejsce i znaczenie filozofii w relacji do nauk, metody myślenia filozoficznego.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.18. Etyka

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę i obszar myślenia charakterystyczny dla etyki; zaznajomienie z podstawową terminologią i głównymi teoriami etycznymi; wzbogacenie i rozwinięcie terminologii filozoficznej o pojęcia charakterystyczne dla etyki.

Treści merytoryczne:

Wykład: różnice między etyką a moralnością, teoretyczne i potoczne rozumienie etyki i moralności, specyfika moralności i natura etyk, sposoby uprawiania refleksji nad moralnością (etyka opisowa, etyka normatywna i metaetyka), związek etyki normatywnej z innymi działami filozofii, funkcje i kierunki etyki normatywnej, eudajmonizm i hedonizm, perfekcjonizm, ewolucjonizm, etyka teocentryczna oraz racjonalizm i intelektualizm etyczny, formalizm etyczny I. Kanta, utylitaryzm, etyka umowy społecznej, etyka miłości bliźniego i etyka cnoty.

Ćwiczenia: klasyfikacja, podział etyk i najważniejsze pojęcia, początki refleksji moralnej w historii filozofii: relatywizm sofistów i intelektualizm etyczny Sokratesa. Kult cnoty w etyce cyników i hedonizm etyczny w refleksji cyrenaików. Rozwój etyki jako nauki filozoficznej w systemach Platona i Arystotelesa. Praktyczna funkcja etyki w projektach Epikura, stoików i sceptyków. Podstawowe problemy i zagadnienia etyki chrześcijańskiej w średniowieczu. Etyka społeczna w odrodzeniu. Autonomia poznania moralnego w etyce nowożytnej Francji i Anglii. Nowożytna etyka niemiecka. Współczesne kierunki etyczne: marksizm, postmodernistyczna etyka nowoczesności i wieloznaczności, konsekwencjalizm. Współczesna etyka chrześcijańska: neotomizm, personalizm etyczny, katolicka nauka społeczna. Etyki ekologiczne i bioetyka. Etos pracy i zawodu. Odpowiedzialność - historia, definicje, warunki odpowiedzialności moralnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i główne teorie z zakresu etyki normatywnej; różnice między etyką a moralnością; różnice między głównymi teoriami etycznymi; znaczenie wiedzy teoretycznej do oceny zjawisk moralnych; znaczenie etyki normatywnej dla rozwiązywania praktycznych problemów.

Umiejętności (potrafi): nazwać i zrekonstruować omawiane teorie etyczne; wskazać różnice między nimi; samodzielnie wyszukać i ocenić jakość źródeł informacji; zastosować zdobytą wiedzę teoretyczną do oceny zjawisk moralnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania pluralizmu etyki; rozwijania postawy tolerancji wobec różnorodności postaw etycznych; dostrzegania związku między sferą wartości a problemami życia społecznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.19. Proseminarium

Cel kształcenia: wyposażenie w podstawową wiedzę dotyczącą prowadzenia badań filozoficznych; rozwinięcie umiejętności wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcjonowania i użytkowania informacji z zakresu filozofii z wykorzystaniem różnych źródeł i narzędzi, w tym technologii informacyjno-komunikacyjnych; nabycie umiejętności przygotowania, z zastosowaniem stylu naukowego, zarówno prostych prac pisemnych, jak i wystąpień ustnych przedstawiających wybrane zagadnienia z zakresu filozofii.

Treści merytoryczne: etapy pracy naukowej; konceptualizacja przedmiotu badań – wybór tematu, opracowanie wstępnego projektu; budowanie warsztatu pracy, kwerendy biblioteczne, kryteria doboru materiałów; techniki zapoznawania się z treścią zgromadzonych tekstów źródłowych, sporządzanie notatek spełniających różne funkcje (tabele, mapy myśli, różnego rodzaju schematy), wykorzystywanie zebranego materiału; cechy stylu naukowego; tworzenie związków międzytekstowych; redakcja tekstu oraz opatrywanie go przypisami, aneksami i bibliografią końcową.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etapy pracy naukowej; techniki zapoznawania się z treścią tekstów źródłowych; elementy warsztatu dotyczące pisania opracowań naukowych; cechy stylu naukowego.

Umiejętności (potrafi): formułować problemy badawcze; gromadzić źródła i dokonywać ich krytycznej analizy i syntezy; dostrzegać i tworzyć związki międzytekstowe uwzględniające poszczególne etapy pracy z cudzym tekstem; dostrzegać i stosować styl naukowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie pracy z tekstem naukowym; weryfikowania informacji i ich źródeł oraz krytycznej oceny odbieranych treści.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.20. Filozofia fantastyki

Cel kształcenia: ukazanie wielowymiarowości zjawiska literatury science fiction, filozoficznego uwikłania fantastyki w zakresie ontologicznych strategii konstrukcji literackich rzeczywistości, epistemologicznych i etycznych konsekwencji rozwoju technologicznego (SI), a także mniemanych konsekwencji kulturowych wynikłych z kontaktu z obcymi rasami.

Treści merytoryczne: filozoficzne aspekty literatury (sporadycznie także filmów) science fiction, ontologia światów fantastycznych, etyczne aspekty życia przyszłych społeczeństw opisywanych, problematyka epistemologiczna, fantastyczne utopie, problemy z zakresu filozofii języka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w zakresie podstawowym związku między refleksją filozoficzną a zjawiskami kulturowymi.

Umiejętności (potrafi): wyszukać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych oraz dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych; analizować powiązania zdobywanych informacji z różnymi obszarami działalności indywidualnej, społecznej i kulturalnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmiany ukształtowanych opinii, wynikających z nowej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.21. Przedmiot do wyboru V

Bioetyka

Cel kształcenia: zaznajomienie z uwarunkowaniami wybranych problemów bioetycznych. Uświadomienie im specyfiki zagadnień bioetycznych.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy bioetyki, wybrane zagadnienia bioetyki, etyka ochrony zwierząt, etyczne implikacje rozwoju biotechnologii i zmian medycyny, współczesne problemy globalne w perspektywie etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne problemy bioetyki, złożoność i multidyscyplinarność problemów bioetycznych, tłumaczy uwarunkowania moralne, religijne i społeczne wybranych problemów bioetycznych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i ocenić etyczne aspekty rozwoju biotechnologii i medycyny oraz wynikające z nich korzyści i zagrożenia, odwołać się do myślenia systemowego i holistycznego [niezbędnego w bioetyce], rozpoznawać i identyfikować najistotniejsze elementy własnego systemu wartości i norm moralnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania podstaw, które chronią ludzką godność i tożsamość w kontekście zastosowań biotechnologii i medycyny, angażowania się w działania sprzyjające ochronie zwierząt i środowiska naturalnego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Kultura masowa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami i kategoriami związanymi z kulturą masową, jej historią i teraźniejszością, w tym z populizmem i konsumpcją. Wypracowanie umiejętności obcowania z wytworami kultury masowej i korzystania z niej w sposób krytyczny.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i kategorie związane z kulturą masową. Historia i teraźniejszość kultury masowej. Specyfika kultury masowej. Refleksja nad kulturą masową obecna w różnych nurtach badawczych. Krytyka kultury masowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe kategorie i zjawiska kultury masowej, jej historię oraz cechy wyróżniających.

Umiejętności (potrafi): oceniać i selekcionować informację dotyczącą zjawisk z obszaru kultury masowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego i krytycznego odbioru wytworów kultury masowej oraz oceny jej zalety i niebezpieczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.22. Przedmiot do wyboru VI

Etyka społeczna

Cel kształcenia: zapoznanie z dziedziną etyki, ukazującą moralność w relacjach z innymi, a zwłaszcza ze społecznością oraz pomiędzy całymi wspólnotami; badanie i ustalanie tego, jakie normy moralne decydują o całości kształcie życia społecznego, biorąc pod uwagę wartości (dobro, szczęście, godność człowieka, sprawiedliwość), cnoty (życzliwość, przyzwoitość, poczciwość, przyjaźń, uczciwość, odpowiedzialność – w przypadku etyki społecznej współodpowiedzialność, czyli solidarność), obowiązki i normy.

Treści merytoryczne: dominujące teorie etyczne (etyka cnót, deontologia, utylitaryzm) i ich społeczny wymiar; etyka a etyka społeczna (która zawsze jest normatywna). Przedmiot etyki społecznej, którym jest instytucja społeczna (rodzina, grupa społeczna, państwo) i to, jak powinna ona funkcjonować. Problematyka sprawiedliwości społecznej jako cnoty. Koncepcja etyki społecznej jako etyki sprawiedliwości społecznej. Krytyka tego konceptu, wychodząca od analizy znaczeń sprawiedliwości społecznej; ewolucja pojęcia i nadawanych mu sensów (miedzy innymi sprawiedliwości społecznej jako idei solidarności); zagadnienia równości, wolności i tolerancji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia etyki społecznej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać informacje na temat problemów etyki społecznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego kształtowania relacji społecznych i wpływania na nie, angażowania się w sprawy dotyczące powszechnego dobra.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Toposy krytyki społecznej

Cel kształcenia: poznanie globalnych problemów społecznych współczesnego świata.

Treści merytoryczne: pojęcie problemu społecznego. Ubóstwo, marginalizacja, wykluczenie, bezdomność, głód, przestępczość, terroryzm, fundamentalizm, nierównoważony rozwój cywilizacyjny, zagrożenia ekologiczne, konflikty etniczne, migracje transnarodowe, wielokulturowość, ksenofobia, nacjonalizm, faszyzm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): globalne zagrożenia społeczne, wyjaśnia ich genezę i wskazuje ich przyczyny; zna perspektywy teoretyczne, w których mogą być one diagnozowane; rozumie potrzebę samodoskonalenia w zakresie analizy społeczeństwa globalnego.

Umiejętności (potrafi): wskazać wartości realizowane w społeczeństwach demokratycznych, wykorzystać swoją wiedzę do analizy konfliktów społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego kształtowania relacji społecznych i wpływania na nie, angażowania się w sprawy dotyczące powszechnego dobra.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.23. Filozofia nauki i ogólna metodologia nauk

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi zagadnieniami ogólnej metodologii nauk oraz najbardziej wpływowymi nurtami filozofii nauki.

Treści merytoryczne:

Wykład: specyfika nauki, metody, metodologia; metodologiczny podział nauk; struktura rodzajów (typów) nauk w świetle konkurencyjnych kryteriów ich wyodrębniania; poznawczy status eksperymentów myślowych; naturalizm metodologiczny; przegląd stanowisk kreacjonistycznych; teorie inteligentnego projektu; spór o realizm naukowy; główne nurty i zagadnienia filozofii nauki: pozytywistyczna i neopoztywistyczna koncepcja poznania naukowego; konwencjonalizm; falsyfikacjonizm Karla R. Poppera; koncepcja rewolucji naukowej Thomasa Kuhna; anarchizm metodologiczny Paula Feyerabenda; mocny program socjologii wiedzy szkoły edynburskiej; konstruktywizm w filozofii nauki; Teoria Aktora-Sieci Bruno Latoura; przegląd metod badań jakościowych w naukach społecznych; teoria ugruntowana; przegląd metod badań humanistycznych (m.in. krytyczna analiza dyskursu, autoetnografia, metodologie feministyczne); błędy i pomyłki w badaniach naukowych; nagrody Ig Nobla oraz etyka badań naukowych.

Ćwiczenia: poznawanie i praktykowanie podstawowych czynności i procedur naukotwórczych, takich jak definiowanie, uzasadnianie, dowodzenie, wnioskowanie indukcyjne i dedukcyjne, interpretacja danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę metodologii nauk, metodologiczną odmiennność poszczególnych grup nauk, podstawy epistemologiczne i metodologiczne badań w ich zakresie, poprawność procedur naukotwórczych, błędy, jakie można popełnić prowadząc badania naukowe, różne stanowiska w ramach filozofii nauki XX i XXI w.

Umiejętności (potrafi): praktycznie stosować nabyte kompetencje w zakresie prawidłowego konstruowania definicji, poprawnego rozumowania, trafnego wyprowadzania wniosków z indukcyjnie i dedukcyjnie przeprowadzonych rozumowań, wykrywać metodologiczne błędy w przedłożonych mu do analizy wypowiedziach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): trafnego określenia miejsca i doniosłości nauki w kulturze i życiu społecznym, brania pod uwagę argumentów filozofów nauki wskazujących na historyczną i kulturową relatywność poznania naukowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.24. Estetyka

Cel kształcenia: zwrócenie szczególnej uwagi na sposób kształtowania się smaku estetycznego oraz zasadności (prawomocności) wydawanych na jego podstawie ocen.

Treści merytoryczne: terminologia i założenia estetyki filozoficznej, problem prawdy w estetyce, uzasadnienie sądów smaku koncepcje nowożytnych estetyków brytyjskich, francuskich i niemieckich oraz współczesnych nurtów estetyki; ćwiczenia: przedstawienie i analiza takich wartości estetycznych, jak piękno, brzydota, wzniosłość, patetyzm, śmiech, kicz; problemy współczesnej estetyki, estetyki pragmatyzmu, estetyki filmu, przekładalności doświadczenia estetycznego i etycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i metodologię z zakresu estetyki, główne kierunki i najważniejsze osiągnięcia w zakresie tej dyscypliny, strategie argumentacyjne dla estetyki.

Umiejętności (potrafi): poprawnie stosować kategorie estetyczne, prawidłowo interpretować zjawiska kulturowe w zakresie sztuki, świadomie wydawać opinie i oceniać zjawiska estetyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania wiedzy estetycznej, świadomej odpowiedzialności za swoje oceny estetyczne oraz zachowanie dziedzictwa kulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.25. Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: przygotowanie do krytycznej analizy tekstów oraz zapoznanie z warsztatem pracy wymaganej przy pisaniu pracy dyplomowej; pogłębienie wiedzy w zakresie wybranego zagadnienia z obszaru filozofii i rozwinięcie kompetencji zdobytych podczas studiów poprzez ich stosowanie w redagowaniu pracy dyplomowej; dokonanie wyboru tematu pracy, ustalenie planu pracy, zgromadzenie literatury prymarnej i sekundarnej z zakresu wybranego zagadnienia oraz ukończenie pierwszego rozdziału pracy.

Treści merytoryczne: portfolio dyplomanta; zasady kwerendy bibliotecznej; ochrona własności prawa autorskiego oraz przestrzeganie norm etycznych; zasady cytowania, parafrazowania i sporządzania bibliografii; zasady edytowania tekstów naukowych; zarządzanie czasem; inne zagadnienia w zależności od problematyki realizowanej na seminarium.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności prawa autorskiego oraz norm etycznych; terminologię, teorię i metodologię z zakresu wybranego zagadnienia filozoficznego.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu wybranego zagadnienia z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów; wykazać podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników; gromadzić informacje bibliograficzne, sporządzić bibliografię i przypisy, wykorzystując bazy danych i zasoby Internetu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy z zakresu zagadnienia analizowanego w pracy dyplomowej oraz umiejętności niezbędnych do realizacji projektu badawczego; weryfikowania informacji i ich źródeł oraz krytycznej oceny odbieranych treści.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.26. Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: przygotowanie do krytycznej analizy tekstów oraz zapoznanie z warsztatem pracy wymaganej przy pisaniu pracy dyplomowej; pogłębienie wiedzy w zakresie wybranego zagadnienia z obszaru filozofii i rozwinięcie kompetencji zdobytych podczas studiów poprzez ich stosowanie w redagowaniu pracy dyplomowej; zrealizowanie projektu badawczego i ukończenie pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: analiza kwestii merytorycznych oraz językowych związanych z przygotowywanymi pracami; analizowanie i ewaluacja przygotowanych rozdziałów pracy dyplomowej; referowanie przez studentów wybranych zagadnień.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i metodologię z zakresu problematyki realizowanej w pracy dyplomowej; formalne i merytoryczne kryteria, jakie powinna spełniać praca licencjacka; potrzebę badań i działań o charakterze interdyscyplinarnym.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać selekcjonować i użytkować informacje z różnych zasobów bibliograficznych; samodzielnie poszerzać swoje umiejętności badawcze poprzez analizę literatury przedmiotu; analizować i interpretować zjawiska omawiane w ramach pracy dyplomowej w celu określenia ich znaczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy z zakresu zagadnienia analizowanego w pracy dyplomowej oraz umiejętności niezbędnych do realizacji projektu badawczego; weryfikowania informacji i ich źródeł oraz krytycznej oceny odbieranych treści.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.27. Translatorium

Cel kształcenia: przygotowanie do tłumaczenia tekstów z języka obcego na polski. Posługiwanie się kategoriami humanistycznymi w języku obcym.

Treści merytoryczne: systematyczne przekładanie zdań, analizowanie tych zdań, interpretowanie przetłumaczonych zdań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kompetencje lingwistyczne.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się specjalistyczną terminologią w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania kategorii mentalnych i lingwistycznych w pracy i życiu codziennym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.28. Psychologia społeczna – teorie wpływu społecznego

Cel kształcenia: nabycie wiedzy psychologicznej niezbędnej do wyjaśniania ludzkiego działania i kształtowania postaw.

Treści merytoryczne: schematy poznawcze w procesie oceniania ludzi: skrypty, heurystyki, schematy osób i cech, kategoryzacja społeczna, uprzedzenia, stereotypy. Poznawcze, afektywne i kulturowe mechanizmy powstawaniu stereotypów. Metody i techniki wpływania na zachowanie. Mechanizmy perswazji i skuteczność przekazu perswazyjnego. Postawy konformistyczne, nonkonformistyczne, antykonformistyczne. Metody ochrony przed wpływem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię psychologii społecznej oraz jej główne koncepcje, źródła postaw oraz sposoby ich przemiany.

Umiejętności (potrafi): interpretować zjawiska społeczne posługując się adekwatną terminologią z zakresu psychologii społecznej oraz teorii wpływu społecznego; formułować własne opinie na ten temat, stawiać hipotezy badawcze i je weryfikować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): reagowania na dyskryminację i niesprawiedliwość w interesie społecznym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.29. Analiza dyskursu medialnego

Cel kształcenia: poznanie zasad wpływania przez media na postrzeganie i rozumienie rzeczywistości; kształtowanie krytycznej postawy wobec odbioru tekstów medialnych.

Treści merytoryczne: pojęcia komunikowania masowego: masowość, nadawca masowy, przekaz masowy, odbiorca komunikowania masowego. Komunikowanie masowe jako proces społeczny. Homogenizacja i tabloidyżacja mediów. Retoryka medialna jako dyskursywna praktyka nadawania znaczeń. Rodzaje argumentacji w dyskursie medialnym. Perswazja i manipulacja w mediach. Działania manipulacyjne. Poziomy oddziaływania środków masowego przekazu na odbiorców. Sposoby tworzenia dominujących znaczeń w kulturze i społeczeństwie. Agresja informacyjna. Dyskusja i debata jako formy perswazyjne w mediach. Znaczenie kompetencji informacyjno-medialnych dla wolności osobistej i politycznej. Edukacja informacyjno-medialna oraz news literacy jako cnota obywatelska.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): reguły powstawania wypowiedzi medialnych oraz zasady ich przekazu ideologicznego.

Umiejętności (potrafi): stosować narzędzia analizy dyskursu medialnego w interpretacji tekstów medialnych, opisywać cechy dyskursu medialnego oraz poddawać krytyce mechanizmy tworzenia przez media obrazu świata, wydobywać treści ideologiczne, aksjologiczne i perswazyjne zawarte w dyskursie medialnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do samodzielnej interpretacji dyskursu medialnego oraz organizowania aktywności mediów na rzecz dobra społecznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.30. Strategie komunikacji marketingowej i reklamy

Cel kształcenia: poznanie celów, funkcji i zadań marketingu, reklamy i promocji jako form perswazyjnych w komunikacji rynkowej, mechanizmów oddziaływania reklamy oraz jej roli w kształtowaniu postaw i zachowań.

Treści merytoryczne: cele, funkcje i zadania marketingu, reklamy i promocji. Marketing zaangażowany społecznie; marketing polityczny. Reklama społeczna a reklama komercyjna. Język przekazów marketingowych. Reklama jako komunikat perswazyjny. Zasady tworzenia językowych przekazów marketingowych. Wskaźniki skuteczności reklamy. Metody badania skuteczności komunikacji marketingowej. Etyczne aspekty działalności reklamowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu komunikacji marketingowej, instrumenty komunikacji marketingowej i warunki ich stosowania, reguły przygotowywania strategii informacyjnej, specyfikę oraz czynniki oddziaływania przekazu reklamowego na percepcję konsumenta, narzędzia i metody pomiaru efektów komunikacji marketingowej, etyczne aspekty działalności reklamowej i marketingowej.

Umiejętności (potrafi): prowadzić pomiar efektów komunikacji marketingowej, oceniać skuteczność środków marketingowych i reklamowych, wykorzystać posiadaną wiedzę dla własnych potrzeb promocyjnych oraz określić potrzeby informacyjne swoich odbiorców, odróżnić manipulację od innych rodzajów oddziaływania społecznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania refleksji nad etycznymi aspektami komunikacji marketingowej oraz nad ich zgodnością z normami społecznymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.31. Przedmiot do wyboru VII

Terapia filozoficzna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi problemami lokującymi się na skrzyżowaniu dwóch dziedzin wiedzy: filozofii i psychoterapii.

Treści merytoryczne: podstawy wszelkich nurtów psychoterapeutycznych, specyfika psychoterapii filozoficznej (mentaloterapii). Przećwiczenie głównych technik psychoterapii filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wkład filozofii w proces pomagania ludzkiej psychice i umysłowi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę filozoficzną w mentaloterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego wykorzystywania wiedzy w relacjach międzyludzki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Filozofia kultury

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy w zakresie współczesnej teorii i filozofii kultury, poznanie podstawowych koncepcji kultury schyłku XIX w. i wieku XX, wskazanie związku między różnorodnymi odmianami kultury a poglądami filozoficznymi, krytyka zjawisk kulturowych z pozycji filozoficznych (aksjologicznych, metafizycznych itp.).

Treści merytoryczne: wprowadzenie w zagadnienia współczesnej filozofii kultury: jej krótki rys historyczny, zasadnicze spory i rozstrzygnięcia, specyfika filozoficznej refleksji nad kulturowymi wytworami człowieka, ich źródłami, istotą, konsekwencjami dla wiedzy oraz praktycznej sfery życia. Stanowiska filozofii życia, freudyzmu, neokantyzmu, fenomenologii, hermeneutyki, szkoły frankfurckiej, strukturalizmu, postmodernizmu. Relacje między filozofią i socjologią oraz antropologią kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): związki między filozofią kultury a głównymi działami i dyscyplinami filozofii oraz innymi dziedzinami nauki, badającymi zjawiska kulturowe.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie dobierać materiały źródłowe i monograficzne do podejmowanych problemów i przygotowywanych wystąpień, odróżniać filozoficzną interpretację zjawisk kulturowych od ujęć socjologicznych, historycznych, antropologicznych itp., wskazywać zależności między ideami filozoficznymi a różnorodnymi zjawiskami kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania refleksji nad etycznymi aspektami komunikacji marketingowej oraz nad ich zgodnością z normami społecznymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.32. Przedmiot do wyboru VIII

Jak żyć? Wstęp do filozofii egzystencjalnej

Cel kształcenia: zrozumienie zagadnień egzystencjalnych w XX-wiecznej filozofii.

Treści merytoryczne: podstawowe idee głównych myślicieli egzystencjalnych XX wieku: M. Heideggera, J.P. Sartre'a, G. Marcela, K. Jaspersa, A. Camusa, M. Unamuno, E. Ciorana; analiza podstawowych zagadnień egzystencjalnych: sens bycia, współbycie, egzystencjalne nastrojenie, bycie ku śmierci, infinityzm, humanizm, wolność i odpowiedzialność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe idee XX wiekowej filozofii egzystencjalnej.

Umiejętności (potrafi): analizować problemy egzystencjalne i rozumieć ich doniosłość.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): akceptacji i tolerancji względem różnych rozstrzygnięć egzystencjalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Filozofia informacji

Cel kształcenia: przedmiot ma za zadanie przedstawić podstawowe zagadnienia filozofii informacji (FI), takie jak geneza i definicja FI, pytania otwarte w FI, wybrane koncepcje informacji, infoetyka, metoda stopni abstrakcji.

Treści merytoryczne: rodzaje informacji, metoda stopni abstrakcji, zagadnienia etyczne związane z nowoczesnymi technologiami przetwarzania informacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i twierdzenia filozofii informacji, podstawowe terminy angielskie z filozofii informacji, podstawowe związki między informacją, społeczeństwem i wartościami; wagę refleksji filozoficznej w świecie zdominowanym przez technomyślenie.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie poszukiwać informacji dotyczących filozofii (ze szczególnym uwzględnieniem filozofii informacji); prawidłowo posługiwać się terminologią z filozofii informacji; poprawnie napisać esej z filozofii informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny ontologiczno-aksjologicznych konsekwencji rozwoju współczesnych technologii przetwarzania informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.33. Semiotyka

Cel kształcenia: poznanie wybranych systemów semiotycznych, w szczególności systemu językowego oraz narzędzi metodologicznych służących ich analizie i interpretacji, uzyskanie wiedzy na temat struktury języka, gramatyki, tekstu i dyskursu.

Treści merytoryczne: przedmiot badań semiotyki, typologia systemów semiotycznych. Język jako system semiotyczny. Język a inne systemy semiotyczne. Znak, kod, tekst. Typologia znaków. Znaki naturalne i konwencjonalne. Znak językowy i znak ikoniczny. Semiotyczne ujęcie tekstów kultury i mechanizmów jej funkcjonowania. Elementy semiotyki kultury popularnej, sztuki, literatury, obrazu, ciała, władzy, ideologii. Ograniczenia analiz semiotycznych tekstów kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu semiotyki, różnice między systemami semiotycznymi i ich funkcjonowaniem w kulturze.

Umiejętności (potrafi): wyjaśniać funkcje znaków językowych, krytycznie interpretować wytwory kultury, wyszukiwać i użytkować informacje dotyczące kultury, stosować poznane metody opisu i analizy wytworów semiotycznych, samodzielnie interpretować teksty kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kompetentnego wypowiedzania się na tematy związane z wytworami kultury, stosowania odpowiednich koncepcji teoretycznych do interpretacji zjawisk kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.34. Przedmiot fakultatywny w języku angielskim

Antropologia kulturowa

Cel kształcenia: znajomość zagadnień związanych z antropologią kulturową poszerza ogólną wiedzę zwracając uwagę na problematykę inności i różnorodności form i sposobów zachowania się człowieka. Poprzez analizę sposobów myślenia, postrzegania, funkcjonowania innych kultur poszerza się wiedzę akcentując problematykę związaną z tolerancyjnością i umiejętnością odczytywania zjawisk kulturowych we współczesnej kulturze.

Treści merytoryczne: wprowadzenie w terminologię; umiejscowienie antropologii kulturowej wśród nauk humanistycznych i społecznych; omówienie specyfiki kultur typu magicznego, rozróżnienie magii i nauki; opis zjawisk kulturowych na przykładzie zachowań związanych ze sposobem postrzegania czasu i śmierci; antropologia smaku; mówienie pierwotnych wierzeń religijnych – szamanizm i struktur społecznych: systemy pokrewieństw, małżeństwo - jego formy i regulacje kulturowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę człowieka jako twórcy kultury, powiązanie antropologii kulturowej z innymi dyscyplinami humanistycznymi i społecznymi; metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): poprawnie stosować kategorie z zakresu antropologii kulturowej, krytycznie analizować zjawiska i wytwory kulturowe, integrować wiedzę z różnych dyscyplin humanistyki i nauk społecznych w celu prognozowania różnych zachowań kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania wiedzy antropologicznej w wymiarze interdyscyplinarnym, do postawy szacunku i tolerancji wobec inności oraz odpowiedzialności za swoje postawy zawodowe i życiowe, komunikowania się międzykulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Dziedzictwo kulturowe

Cel kształcenia: nabycie wiedzy uświadamiającej wartość dziedzictwa kulturowego i potrzebę odpowiedzialności za nie w wymiarze personalnym i ogólnoludzkim.

Treści merytoryczne: kształtowanie się pojęcia dziedzictwo kulturowe; dziedzictwo transkulturowe; „Dziedzictwo bez dziedziców”; strategie przyswajania obcego dziedzictwa; „Regionalizm otwarty”; historia sztuki: elementy historii sztuki uwzględniające wielokulturowość i jej odbicie w sztuce regionów; rola muzeów i wielkich kolekcji w zachowaniu dziedzictwa kulturowego; sztuka nośnikiem idei uniwersalnych; prawo wobec dziedzictwa kulturowego: akt konstytucyjny UNESCO; konwencje UNESCO dotyczące dziedzictwa kulturowego; karta Światowego Dziedzictwa UNESCO; ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami; prawo Unii Europejskiej wobec dziedzictwa kulturowego. Organizacje rządowe i pozarządowe w ochronie dziedzictwa kulturowego: ochrona dziedzictwa kulturowego w Unii Europejskiej i w Polsce; organizacje regionalne i ich wkład w budowaniu świadomości wielokulturowego dziedzictwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w zakresie podstawowym teorie i kierunki rozwoju dotyczące dziedzictwa kulturowego; metody badania oraz interpretacje wytworów kultury składających się na dziedzictwo kulturowe; powiązania wiedzy dotyczącej dziedzictwa kulturowego z innymi dyscyplinami humanistycznymi i społecznymi.

Umiejętności (potrafi): poprawnie stosować kategorie z zakresu dziedzictwa kulturowego, integrować wiedzę z różnych dyscyplin humanistyki i nauk społecznych w celu prognozowania różnych zachowań kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomej odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy, świata; samodzielnego poszerzania wiedzy dotyczącej dziedzictwa kulturowego, postawy rewerencji wobec różnorodności dziedzictwa kulturowego świata.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.35. Filozofia języka

Cel kształcenia: poznanie języka jako formy komunikacji i działania społecznego, jego logicznych, społecznych oraz kulturowych i antropologicznych aspektów, zasad funkcjonowania w różnych

kontekstowych uwarunkowaniach oraz kierunków współczesnej lingwistyki, zasad rozumienia i interpretacji tekstu.

Treści merytoryczne: język jako system i jako mowa z punktu widzenia strukturalizmu F. de Saussure'a; budowa systemu językowego; funkcje języka; kompetencja językowa, kompetencja komunikacyjna; teorie pochodzenia języka; filogeneza języka; neurofizjologiczne uwarunkowania powstania języka; język mówiony a język pisany; język a komunikacja niewerbalna; język w perspektywie psycholingwistyki, pragmatolingwistyki, etnolingwistyki, lingwistyka antropologicznej oraz kulturowej; teoria aktów mowy (J. Austin, J. Searle); teoria implikatur H.P. Grice'a; teoria relewancji D. Sperbera; język a myślenie; językowy obraz świata i kategoryzacja rzeczywistości; narracja jako sposób rozumienia i opisu świata; społeczne uwarunkowania narracji; aksjologiczny aspekt języka; uprzedzenia i stereotypy; język jako narzędzie sugestii i perswazji; kultura języka; socjolekt i familioklet; innowacja a błąd językowy; uzus a norma wysoka i potoczna; języki subkultur; polityka językowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie znaczenia i odniesienia przedmiotowego, czym są czynności mowy, presupozycje i implikatury konwersacyjne wypowiedzi; przykłady zastosowania deskrypcji; argumenty za i przeciw stanowiskom współczesnej filozofii języka.

Umiejętności (potrafi): czytać i interpretować tekst zakresu filozofii języka; poprawnie stosować poznaną terminologię z zakresu filozofii języka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dokonywania samooceny własnych kompetencji językowych i ich doskonalenia, dbałości o kulturę własnych wypowiedzi, zauważania funkcjonujących w języku stereotypów, presupozycji i ich społecznych uwarunkowań.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.36. Filozofia umysłu

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu teorii bytu i teorii poznania w kontekście relacji umysł-ciało, rozwinięcie zdolności krytycznego myślenia.

Treści merytoryczne: klasyczne rozwiązania problemu relacji umysł-ciało; współczesne kierunki oraz teorie relacji między umysłem a ciałem; koncepcje powiązane z filozofią informacji: aspekt ontologiczny, epistemologiczny oraz aksjologiczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): powiązania teoretyczne między koncepcjami filozoficznymi a teoriami naukowymi, pojęcia z psychologii i filozofii wyznaczone przez dziedzinę przedmiotową filozofii umysłu, klasyczne i współczesne koncepcje umysłu.

Umiejętności (potrafi): odnajdywać informacje o filozofii umysłu w źródłach elektronicznych i pisanych oraz oceniać zawartość informacyjną tych źródeł, rekonstruować i krytycznie analizować argumentacje stosowane w filozofii umysłu, samodzielnie interpretować teksty z filozofii umysłu, dostrzegać twierdzenia i założenia charakterystyczne dla danych koncepcji naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): głębszego rozumienia procesów uczenia się i istoty człowieczeństwa, rozumienia konsekwencji społecznych do jakich prowadzą współczesne koncepcje z filozofii umysłu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. 37. Przedmiot do wyboru IX

Śmierć jako problem egzystencjalny

Cel kształcenia: przybliżenie podstaw "filozofii śmierci".

Treści merytoryczne: czym jest śmierć, filozofia śmierci, śmierć "twoja", śmierć "moja".

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia i teorie z zakresu filozofii egzystencjalnej dotyczącej zagadnienia śmierci.

Umiejętności (potrafi): analizować „sytuacje graniczne”.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia dyskusji dotyczącej problemów cierpienia, umierania i śmierci.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

„Nie rób gołymi nic rękami sobie samemu pod szatami”. O przemianach obyczajów i myślenia o życiu codziennym

Cel kształcenia: poznanie trwałych struktur życia codziennego w Europie jako nieformułowanych i nie w pełni uświadomianych przesłanek życia intelektualnego, procesów kulturowych, emocjonalnych nawyków mentalnych oraz stereotypów.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka zakresu i celów historii mentalności oraz antropologii historycznej; życie codzienne w epoce homeryckiej; tradycje i obyczaje Greków; przemiany religijności średniowiecznej: od religii Tronu do religii Bramy Zbawienia; religijność elitarna a religijność ludowa; płaszczyzny przenikania się kultury elitarnej z masową; średniowieczne pojmowanie czasu i przestrzeni; prawidłowości kształtowania się zasad życia towarzyskiego i obyczajów w nowożytnej Europie; wpływ przemian obyczajów na strukturę emocjonalną Europejczyka; wpływ Erazma z Rotterdamu na ukształtowanie się europejskiej *civiltate*; życie erotyczne starożytnych Greków; rzymskie obyczaje erotyczne; obyczaje miłosne w czasach średniowiecznych i nowożytnych; historiotwórcza i kulturotwórcza rola epidemii; epidemia jako karnawał na opak; sakralny sens epidemii; początki kultury sepulkralnej; stosunek do zmarłych w różnych kulturach; fuga mundi i contemptu mundi jako przejaw średniowiecznego stosunku do życia i śmierci; sarmacka ars moriendi; odzwierciedlenie europejskiej przemian uczuciowości w stosunku człowieka do śmierci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): związki zachodniej myśli teoretycznej (przede wszystkim filozoficznej) z utrwalonymi w życiu codziennym postawami i przeświadczeniami ukształtowanymi w kontekście rozwiązywania przez zachodniego człowieka jego elementarnych problemów egzystencjalnych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać związki między rozwojem idei filozoficznych a procesami społecznymi, kulturowymi i indywidualnymi doświadczeniami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla rozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych oraz dostrzeżenia relacji łączących myśl teoretyczną z poglądami spontanicznie kształtowanymi w obszarze życia codziennego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.38. Społeczeństwo sieci

Cel kształcenia: zapoznanie z filozofią sieciowości, jako sposobem myślenia i działania, który odzwierciedla nowe formy organizacji społecznej, pokazanie źródeł oraz konsekwencji modelu sieciowego dla życia indywidualnego, społecznego i kultury.

Treści merytoryczne: istota sieciowości, jej źródła, przekształcenia oraz sposoby funkcjonowania, konsekwencje sieciowości dla zachowań indywidualnych i zbiorowych oraz jej wpływ na kulturę, historiozofia sieci, czyli konsekwencje sieciowego modelu dla postrzegania historii, kwestia wpływu sieci na tożsamość oraz podstawowe zasady życia indywidualnego i społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w zakresie podstawowym związki między refleksją filozoficzną a zjawiskami kulturowymi oraz jej rolę w kształtowaniu teorii społecznych i form kooperacji.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych oraz dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych; analizować powiązania zdobywanych informacji z różnymi obszarami działalności indywidualnej, społecznej i kulturalnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmiany ukształtowanych opinii, wynikającą z nowej wiedzy i jej uzasadnienia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

Praktyka zawodowa

Cel kształcenia: kształtowanie podstawowych umiejętności niezbędnych do odnajdywania się w różnych rolach w życiu zawodowym; formowanie postaw związanych z odpowiednim stosunkiem do wykonywanej pracy i obowiązków z nią związanych.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z organizacją i specyfiką pracy w miejscu odbywania praktyki, przepisami i wewnętrznymi regulaminami, przepisami, dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, realizacja zadań bezpośrednio wynikających z działalności firmy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady i uwarunkowania przedsiębiorczości, wynikające z wiedzy z zakresu nauk humanistycznych i społecznych.

Umiejętności (potrafi): formułować własne rozwiązania sytuacji problemowych i zawodowych w praktyce; na płaszczyźnie zawodowej skutecznie komunikować się z przedstawicielami innych dyscyplin i profesji; na płaszczyźnie realizacji zleconych zadań posługiwać się (w sytuacjach tego wymagających) językiem angielskim i językiem niemieckim/rosyjskim (w zależności od wybranego języka B); współdziałać w grupie przyjmując w niej określone role; ustawicznie się dokształcać w trosce o rozwój zawodowy i rozszerzanie kompetencji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności, objętych praktyką; odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych; docenienia znaczenia wiedzy eksperckiej; elastycznego reagowania w sytuacjach zmieniających się potrzeb społecznych.

Forma prowadzenie zajęć: praktyka.

VI. INNE

VI.1. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.2. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.3. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.4. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

**PLAN STUDIÓW KIERUNKU
FILOZOFIA**

Obowiązuje od cyklu: 2021Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedziny nauki / dyscypliny naukowe lub artystyczne: dziedzina nauk humanistycznych / dyscyplina naukowa: filozofia.

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy I	1	2	1,0	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Technologie informacyjne w humanistyce	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2,2	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				2,2	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1,0	x	x	30	0	30	1	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Wprowadzenie do filozofii	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0

2	Język obcy starożytny – język łaciński I	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Język obcy starożytny – język grecki	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Psychologia	1	4	0,6	egz.	o	30	15	15	2	0	0
5	Logika I	1	5	1,2	zal. oc.	o	60	30	30	4	0	0
6	Historia filozofii starożytnej i średniowiecznej I	1	6,5	1,8	zal. oc.	o	90	45	45	4	0	0
7	Analiza tekstu filozoficznego I	1	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23,5	8,4	x	x	300	90	210	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				8,4	x	x	210	0	210	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Retoryka	1	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0,6	x	x	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,6	x	x	15	0	15	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
VI – INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,5	0	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	11,2	x	x	394	109	285	22	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia					Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Przedmiot do wyboru I	2	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	0
2	Język obcy II	2	2	1,0	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1,0	x	x	60	30	30	3	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,0	x	x	30	0	30	1	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,0	x	x	60	30	30	3	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH													
1	Logika II	2	6	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0	0
2	Historia filozofii starożytnej i średniowiecznej II	2	7	1,8	egz.	o	90	45	45	4	0	0	0
3	Analiza tekstu filozoficznego II	2	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	0
4	Język obcy starożytny - język łaciński II	2	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	0
5	Metody badań jakościowych	2	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	1	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			18	5,4	x	x	225	90	135	13	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				5,4	x	x	135	0	135	8	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH													
1	Warsztat kreatywnego pisania I	2	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	1	0	0	0
2	Psychologia komunikacji wizualnej	2	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	1	0	0	0

3	Komunikowanie obrazem	2	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Teorie interpretacji	2	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru II	2	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			8	1,8	x	x	120	75	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,8	x	x	45	0	45	3	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	8,2	x	x	405	195	210	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	19,4	x	x	799	304	495	46	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany I	3	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne	3	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
3	Język obcy III	3	2	1,0	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1,0	x	x	90	30	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,0	x	x	60	0	60	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,0	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Historia filozofii nowożytnej I	3	4	1,2	zal. oc.	o	60	30	30	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)		4	1,2	x	x	60	30	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,2	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH												
1	Aksjologia	3	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	1	0	0
2	Epistemologia	3	4,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Ontologia	3	4,5	1,2	egz	o	60	30	30	4	0	0
4	Warsztat kreatywnego pisania II	3	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	1	0	0
5	Krytyczna analiza tekstu I	3	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Wykład monograficzny do wyboru	3	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru III	3	3	0,6	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
8	Przedmiot do wyboru IV	3	3	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)		21	6,0	x	x	270	120	150	18	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			6,0	x	x	150	0	150	10	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		8	1,8	x	x	90	45	45	6	0	0	
VI – INNE												
1	Ergonomia	3	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	3	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	3	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		1	0	x	x	8	8	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3		30	8,2	x	x	428	188	240	22	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany II	4	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne	4	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
3	Język obcy IV	4	2	1,0	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1,0	x	x	90	30	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,0	x	x	60	0	60	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,0	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Historia filozofii nowożytnej II	4	6	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			6	1,2	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Antropologia filozoficzna	4	4,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Etyka	4	4,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Proseminarium	4	3	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Warsztat kreatywnego pisania III	4	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	1	0	0
5	Krytyczna analiza tekstu II	4	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0

6	Filozofia fantastyki	4	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru V	4	1	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	1	0	0
8	Przedmiot do wyboru VI	4	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			20	6,0	x	x	270	120	150	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6,0	x	x	150	0	150	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	1,8	x	x	75	30	45	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	8,2	x	x	420	180	240	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	16,4	x	x	848	368	480	46	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Historia filozofii współczesnej	5	10	2,4	egz.	o	120	60	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			10	2,4	x	x	120	60	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				2,4	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Filozofia nauki i ogólna metodologia nauk	5	4,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Estetyka	5	4,5	1,2	egz	o	60	30	30	4	0	0

3	Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I	5	2	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Translatorium do wyboru	5	3	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Psychologia społeczna - teorie wpływu społecznego	5	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	1	0	0
6	Analiza dyskursu medialnego	5	1	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	1	0	0
7	Strategie komunikacji marketingowej i reklamy	5	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
8	Przedmiot do wyboru VII	5	1	0,6	zal. oc.	f	15	0	15	1	0	0
9	Przedmiot do wyboru VIII	5	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			20	6,6	x	x	270	105	165	19	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6,6	x	x	165	0	165	11	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			8	3,0	x	x	105	30	75	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			30	9,0	x	x	390	165	225	23	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Cyberprzestępczość i cyberbezpieczeństwo	6	2	1,2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												

1	Filozofia najnowsza	6	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			2	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II	6	8	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Semiotyka	6	2	0,6	zal. oc.	o	15	0	15	1	0	0
3	Przedmiot fakultatywny w języku angielskim	6	3	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Filozofia języka	6	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Filozofia umysłu	6	2,5	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru IX	6	3	0,6	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
7	Społeczeństwo sieci	6	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			23	5,4	x	x	195	60	135	13	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zajęcia praktyczne)				5,4	x	x	135	0	135	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedmioty fakultatywne)			14	3,0	x	x	90	15	75	6	0	0
V – PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa	6	3	3,0	zal. oc.	f	0	0	0	0	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	3,0	x	x	0	0	0	0	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				3,0	x	x	0	0	0	0	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	3,0	x	x	0	0	0	0	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30	9,6	x	x	255	90	165	17	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	18,6	x	x	645	255	390	40	80	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	91,68	50,93
2	z zakresu nauk podstawowych	63,5	35,28
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	54,4	30,22
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,5	7,5
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	55,0	30,56
6	wymiar praktyk	3	1,67
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	178,5	99,17
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	157,5	87,5

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	filozofia	100
Ogółem:		100

Wykaz grup przedmiotów:
Przedmiot ogólnouczelniany
1) Animacja kultury studenckiej
2) Człowiek współczesny wobec problemu uzależnień

3) Dietetyka i żywienie człowieka
4) Prawo
5) Prawo przedsiębiorców
6) Socjologia
7) Zdrowy styl życia i higiena człowieka
Język obcy
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Przedmiot do wyboru I
1) Etyczne podstawy profesjonalizmu
2) Podstawy przedsiębiorczości
Przedmiot do wyboru II
1) Antropologia przyszłości
2) Paradoksy i zagadki
Przedmiot do wyboru III
1) Zwrot. Raport o stanie humanistyki
2) Spór o fakt moralny
Przedmiot do wyboru IV
1) Myślenie i działanie projektowe
2) Komunikacja interkulturowa
Przedmiot do wyboru V
1) Bioetyka

2) Kultura masowa
Przedmiot do wyboru VI
1) Etyka społeczna
2) Toposy krytyki społeczne
Przedmiot do wyboru VII
1) Terapia filozoficzna
2) Filozofia kultury
Przedmiot do wyboru VIII
1) Jak żyć? Wstęp do filozofii egzystencjalnej
2) Filozofia informacji
Przedmiot do wyboru IX
1) Śmierć jako problem egzystencjalny
2) „Nie rób gołymi nic rękami sobie samemu pod szatami”. O przemianach obyczajów i myślenia o życiu codziennym
Translatorium do wyboru
1) w języku angielskim
2) w języku niemieckim
Wykład monograficzny do wyboru
1) Wola jako rzeczywistość i wyobrażenie
2) Antropologia moralności
Przedmiot fakultatywny w języku angielskim
1) Antropologia kulturowa
2) Dziedzictwo kulturowe